

הבימה
התיאטרון הלאומי
כי יל מאטרונו, ויל פבימא!

קזרזלזס

מותחן פוליטי **מאת** ויליאם שויקספיר

קוריולנוס

מאת ויליאם שייקספיר

תרגום: **דורי פרנס** | נוסח הצגה: **עירד רובינשטיין ודורי פרנס** | בימוי: **עירד רובינשטיין**
תפאורה ותלבושות: **סבטלנה ברגר** | מוסיקה: **רועי ירקוני** | תאורה: **זיו וולושין**
תנועה: **עמית זמיר** | קרבות במה: **אורי בוסתן** | שפה ודיבור: **אסי אשר, דן ענבר**

שחקנים:

קאיוס מרסיוס,

מאוחר יותר קוריולנוס:

גיל פרנק

וולומניה, אמו של

קוריולנוס:

גילה אלמגור אגמון

וירגיליה, אשתו של

קוריולנוס:

אושרת אינגרשט

מרסיוס הצעיר, בנו

של קוריולנוס:

נעם פרנק/

ליאון צ'יקוטאי

מנניוס, פוליטיקאי,

חבר של קוריולנוס:

אורי הוכמן

סיסיניה, טריבונית

של העם:

מיקי פלג-רוטשטיין

ברוטוס, טריבון של

העם: **רותם קינן**

קומיניוס, גנרל רומאי,

חבר של קוריולנוס:

רוי מילר

אופידיוס, גנרל

הוולסקים: **אלכס קרול**

סגן וולסקי, אזרח ספקן,

איש דת, כתב,

חייל רומאי: **שחר רז**

"הבוהן הגדול", איש

דת, כתב, אזרח, חייל

רומאי, חייל וולסקי:

בן יוסיפוביץ'

מנהלת הפקה: **דקלה פרבר**

עוזרת במאי: **לירון דן**

קריקטורת קוריולנוס:

איתמר דאובה

הצגה ראשונה:

7 באפריל 2016,

אולם הבימרתח ע"ש ברטונוב.

משך הצגה: שעה ארבעים וחמש

דקות, ללא הפסקה

תודה לדורי פרנס על

תרומתו לתכניית ההצגה,

לבן פריד, טל ייגר,

גיא מסיקה, ליאור בלאוס,

עדי צוקרמן

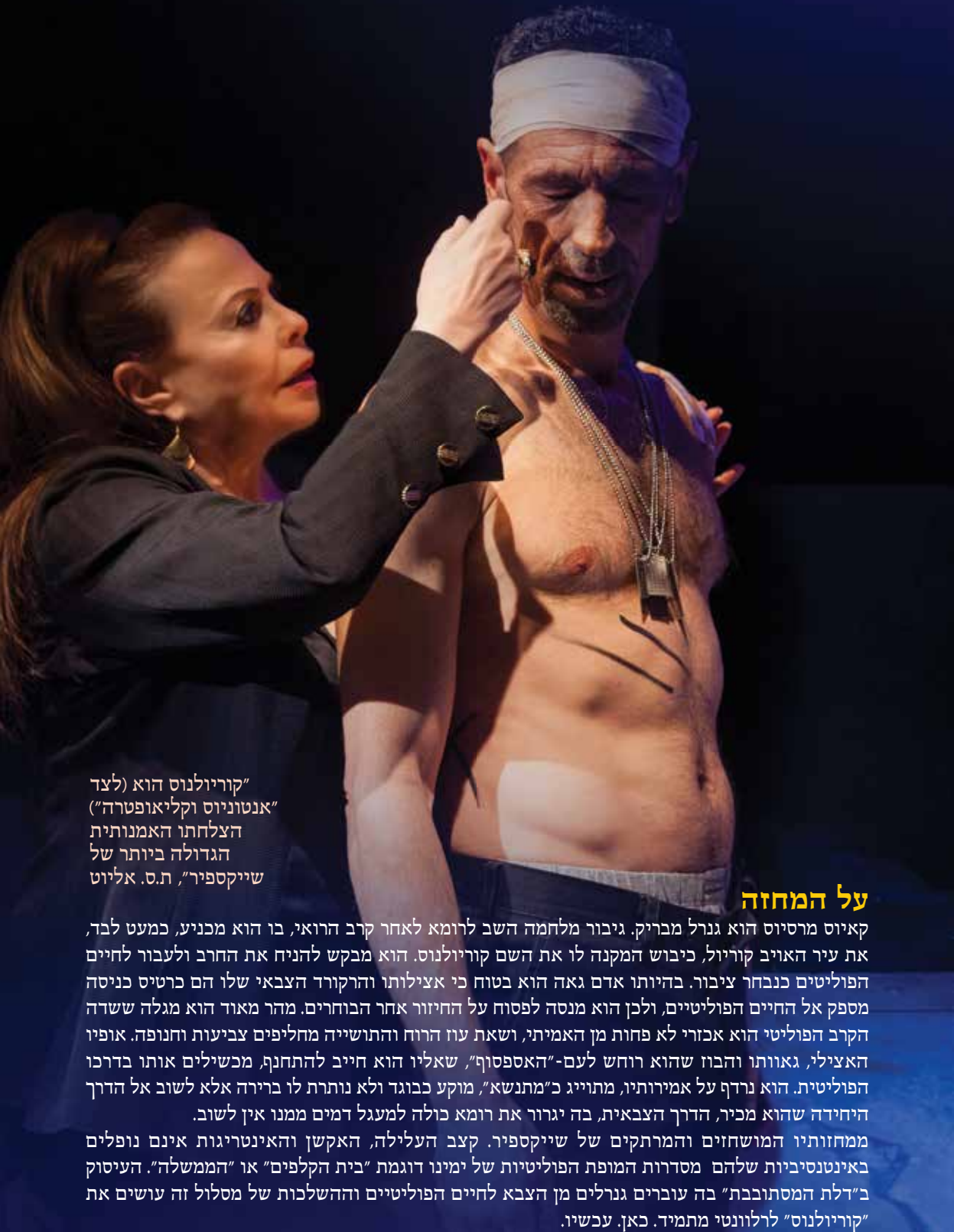
עריכת תכניה: רות טון מנדלסון, רמי סמו

צילומים: זראר אלון

עיצוב גרפי: **FS** נוסטלסטודיו

עיצוב פוסטר: **צ'ארלס • CREATIVE**

הקלטות: שירה והלחנת נעימת וירגיליה - אושרת אינגרשט | כינור, ויולה - גליה חי
גיטרות, כלי הקשה קולות - עומר הרשמן | תכנותים נוספים - דביר זילברשטיין | מיקס - אייל שינדלר

"קוריוולנוס הוא (לצד
"אנטוניוס וקליאופטרה")
הצלחתו האמנותית
הגדולה ביותר של
שייקספיר", ת.ס. אליוט

על המחזה

קאיוס מרסיוס הוא גנרל מבריק. גיבור מלחמה השב לרומא לאחר קרב הרואי, בו הוא מכניע, כמעט לבד, את עיר האויב קוריוול, כיבוש המקנה לו את השם קוריוולנוס. הוא מבקש להניח את החרב ולעבור לחיים הפוליטיים כנבחר ציבור. בהיותו אדם גאה הוא בטוח כי אצילותו והרקורד הצבאי שלו הם כרטיס כניסה מספק אל החיים הפוליטיים, ולכן הוא מנסה לפסוח על החיזור אחר הבוחרים. מהר מאוד הוא מגלה ששרדה הקרב הפוליטי הוא אכזרי לא פחות מן האמיתי, ושאת עוז הרוח והתושייה מחליפים צביעות וחנופה. אופיו האצילי, גאוותו והבוז שהוא רוחש לעם- "האספסוף", שאליו הוא חייב להתחנף, מכשילים אותו בדרכו הפוליטית. הוא נרדף על אמירותיו, מתוייג כ"מתנשא", מוקע כבוגד ולא נותרת לו ברירה אלא לשוב אל הדרך היחידה שהוא מכיר, הדרך הצבאית, בה יגרוור את רומא כולה למעגל דמים ממנו אין לשוב. ממחזותיו המושחזים והמרתקים של שייקספיר. קצב העלילה, האקשן והאינטריגות אינם נופלים באינטנסיביות שלהם מסדרות המופת הפוליטיות של ימינו דוגמת "בית הקלפים" או "הממשלה". העיסוק ב"דלת המסתובבת" בה עוברים גנרלים מן הצבא לחיים הפוליטיים וההשלכות של מסלול זה עושים את "קוריוולנוס" לרלוונטי מתמיד. כאן, עכשיו.

The Play

Rome is in a mutinous mood. The citizens are protesting about their rulers' incompetence and the shortage of food. A popular senator, Menenius Agrippa, has just managed to calm them when the arrogant and fiery young general, Caius Martius, arouses their emotions again by confronting them. He tells them that tribunes, including Sicinius Velutus and Junius Brutus, have been appointed to speak on their behalf. Martius leads the Roman army against the Volscian forces, led by Tullus Aufidius, which are threatening Rome. Martius defeats the Volscians in their own city, Corioli, with great personal valour, and is given the title of 'Coriolanus'. When he returns to Rome the senate elects him to succeed Cominius as Consul. He accepts the honour but refuses to subject himself to the endorsement of the common people in the market place. He finally very reluctantly agrees to it but although he achieves the people's approval, it is not a ringing endorsement. Urged on by the tribunes, Sicinius and Brutus, they reverse their endorsement. Coriolanus shows his contempt for them by denying their right to corn. His mother, Volumnia, and some senators, do everything they can to smoothe matters between him and the people but they are unsuccessful. He is expelled from Rome. He goes to the Volscian city of Antium in disguise and is welcomed by his former enemy, Aufidius. The Roman tribunes celebrate Coriolanus' departure until the news arrive that he has joined forces with Aufidius to challenge the city. All diplomatic attempts to stop him fail until his mother, his wife, Virgilia, and his young son, approach him. He is unable to resist their entreaties and agrees to make peace. Aufidius, filled with a sense of betrayal, kills Coriolanus.

Production Manager: Dikla Farber

Assistant Director: Liron Dan

Coriolanus' Caricature: Itamar Daube

Opening: 7 April, 2016 The Bertonov Theatre

Length: 1 hour 45 minutes, with no interval

Program Editors: Ruth Tonn Mendelson, Rami Semo

Rehearsal Photography: Gerard Allon

Program Design: Nutelstudio

CORIOLANUS

BY William Shakespeare

Translated by **Dori Parnes**

Stage Version:

Irad Rubinstein, Dori Parnes

Directed by **Irad Rubinstein**

Set & Costume Design: **Svetlana Berger**

Music: **Roi Yakoni**

Lighting: **Ziv Voloshin**

Movement: **Amit Zamir**

Stage Fights: **Uri Bustan**

Speech Coach: **Assi Eshed, Dan Inbar**

The Cast:

Caius Martius, afterwards Coriolanus - **Gil Frank**

Volumnia, his mother - **Gila Almagor Agmon**

Virgilia, his wife - **Oshrat Ingedashet**

Young Martius, his son - **Noam Frank/Lion Chikotay**

Menenius Agrippa, a politician, friend to Coriolanus - **Uri Hochman**

Sicinia, Tribune of the people - **Micki Peleg Rothstein**

Junius Brutus, Tribune of the people - **Rotem Keynan**

Cominius, A Roman General, friend of Coriolanus - **Roi Miller**

Tulus Aufidius, General of the Volscians - **Alex Krul**

A Citizen and other roles - **Shahar Raz**

A Citizen and other roles - **Ben Yosipovitch**

ויליאם שייקספיר (1564-1616)

למרות אינספור המחקרים ההיסטוריים שנכתבו לאורך השנים על חייו ופועלו של ויליאם שייקספיר, גדול המחזאים בהיסטוריה, הביוגרפיה האישית שלו נותרה עד היום בלתי פתורה ומבוססת בחלקה הגדול על השערות. במהלך השנים אף התעוררו ספקות באשר לעצם זהותו ככותב המחזות המיוחסים לו.

ויליאם שייקספיר נולד באפריל 1564 בסטרטפורד למשפחה אמידה. אביו, ג'ון שייקספיר, היה מנכבדי העיר, נשא במשרת ה"בייליף", שהינה מעין משרת ראש העיר, ושימש כשופט. ויליאם נולד בן שלישי, לאחר ששתי הבנות שנולדו לפניו מתו בינקותן. בהיותו בן 18 נשא לאישה את אן הת'אוויי, שהייתה בת 26 וכעבור חודשים ספורים נולדה בתו הבכורה. בינואר 1585 נולדו לזוג תאומים. שייקספיר החל את הקריירה התיאטרונת שלו כשחקן והניסיון שצבר על הבמה תרם רבות לעיצוב מחזותיו. בתחילת שנות השישים של המאה ה-16 עזב את סטרטפורד והתמקם בלונדון, שהייתה מרכז חיי התיאטרון באנגליה. שייקספיר היה בעלים של חלק מקבוצת תיאטרון שכונתה "אנשי הלורד צ'מברליין" על שם הלורד צ'מברליין שהיה הנדבן האריסטוקרטי שמימן את פעילות הקבוצה.

ב-1596 מת בנו של שייקספיר, המנט (Hamnet). יש הסבורים כי אירוע זה שימש השראה לכתיבת הטרגדיה "המלט, נסיך דנמרק", בעוד אחרים גורסים כי הרקע לטרגדיה הוא דווקא מות אביו של שייקספיר. בשנת 1603, לאחר מותה של אליזבת הראשונה, אימץ המלך החדש, ג'יימס הראשון, את קבוצת התיאטרון בה שייקספיר היה חבר ושמה שונה ל"אנשי המלך". ידוע לנו כי שייקספיר כתב את מחזותיו בין 1586 ל-1616, אך הכרונולוגיה המדויקת שלהם אינה ודאית. מחזותיו מעידים על כך ששייקספיר היה בקיא בתחומים רבים, החל מרפואה ומשפטים וכלה בגיאוגרפיה ואגרונומיה. הוא הצטיין בכתיבת קומדיות שנונות, טרגדיות, מחזות היסטוריים, פוליטיים וסונטות. מחזותיו מתאפיינים בעומק פואטי ופילוסופי, חידושי ומשחקי מילים ואפיון דמויות מדויק ומשוכלל. מחזותיו מוצגים על במות תיאטרון בכל העולם, ציטוטים ממחזותיו משולבים בשפות ובתרבויות רבות. למרות שמחזותיו של שייקספיר מעוגנים בהקשר אידאולוגי היסטורי ברור, הדרמה השייקספירית טומנת בחובה משמעויות אקטואליות שמתעלות מעבר לגבולות התקופה בה נכתבה, שכן היא מצליחה לזקק ולפענח דינאמיקה חברתית והוויה קיומית מורכבת.

ב-23.4.1616, נפטר ויליאם שייקספיר והוא בן 52. ירושתו המפוארת מורכבת משלושים ושבעה מחזות, מחזור סונטות וחמש פואמות, המהווים אוצר ספרותי לדורי דורות. שייקספיר קבור בכנסייה בעיר הולדתו סטרטפורד. פסלו קבוע בקיר הכנסייה ומציג את דמותו כשהוא שקוע במלאכת הכתיבה. בכל שנה, ביום הולדתו, מוחלפת הנוצה שביד הפסל.

בחודש מרץ 2016, פורסמה ידיעה כי מדענים טוענים שכנראה במאה ה-18 נגנבה גולגלתו של שייקספיר מהכנסייה בסטרטפורד.

דמותו של קוריולנוס מאת פלוטארכוס כמקור השראה ל"קוריולנוס" של שייקספיר

גאיוס מארקיוס נתחנך בידי אם אלמנה, לאחר שנתייתם מאביו; ומעשיו הוכיחו, שאף על פי שמרובים פגעי היתמות, הרי אין בה כדי למנוע אדם מלעשות גדולות ולהתרומם מן הבריות, ולשווא תולים בה המקוללים את קלקלתם ואומרים, שיצאו לתרבות רעה מפני שאיש לא שקד על תקנתם בנעוריהם. אבל מקוריולנוס אפשר להביא ראיה גם לדעת האומרים, שתכונות משובחות מלידה שלא הוכשרו כראוי עושות פירות טובים, אבל בצדם גם הרבה באושים; משל לקרקע עדית אבל מוברת. שהרי אומץ לבו שהראה, תמיד פיעמוהו והביאוהו לידי פעלים יקרים ומעשים מפוארים; אבל כעסו, שלא כבשו, וקנטרנותו המרובה, גרמו לכך, שלא היה נוח לשתף מעשה עם אחרים. גם אלה שהשתאו לשוויון נפשו לגבי תענוגות, טרחת וענייני בצע, והיו קוראים למידתו זו בשם הבלגה, יושר או אומץ לב, התרעמו בעסקי הציבור על קשיותו, גסות רוחו וגבהות עיניו. לפי שאין לך מתנה משובחת, שבני האדם זוכים לה בחסד המזוות, כרוח למוד בינה וחינוך, שהם נוטעים באדם את המידה הנכונה ומרחיקים אותו מן ההפלגה הפרועה. בכלל הוקירה רומי בזמנים ההם הכשר מלחמה ואומנות החילות מכל מעלה אחרת, וראיה לדבר שהמידה הטובה קרויה בלשון הרומיים "גבורה"; אותו השם, שבו הם מכנים את הגבורה, משמש בפייהם גם לכינוי כללה של המידה הטובה.

אבל מארקיוס, שהיה מחבב ריב ומלחמה מכל בני דורו, אחז בנשק עוד בעודו ילד, ומפני שהיה סבור שאין מועיל בכלי הזין שמירי אדם כל עוד לא הוכשר הנשק שבגוף האדם מטבע ברייתו כראוי לו, אימץ את גופו בכל דרכי הניצוח, עד שהיה מהיר במרוץ ובעל משקל בחבטה, וכל מי שנתעסק אתו, שוב לא היה לו מפלט ממנו. וחבריו שנצחם בתחרויות של אומץ לב וגבורה אמרו תמיד, שלא נצחם אלא מפני חוזק גופו, ששום כוח ושום טרחה לא יעמדו בפניו. נראה שאנשים צעירים, אם רודפי כבוד הם בשיעור מועט בלבד, שוברים את צימאונם משקנו להם תפארת וכבוד בצעירותם, ותאוות לבם המצומצמת מתמלאת חיש. אבל אנשים בעלי נפש יתירה, שאופיים יציב יותר, אותם מפעימים ומסעירים הכיבודים הראשונים, והם נישאים כעל כנפי רוח אל דמות הכבוד ששיוו לנגדם. וכאילו לא קיבלו שכר לפעולתם לשעבר, אלא נתנו ערבון למה שיעשו להבא, מתביישים הם לנטוש את שמם, ורואים חובה לעצמם לחזור ולעשות כמעשיהם הראשונים. כך היה מזגו של מרסיוס, שהציג תמיד מטרות חדשות לעצמו; הואיל ורצה, שתהילתו תהי חדשה לבקרים, צירף גבורה לגבורה, הוסיף שלל על שלל, עד שהיה ריב תמיד בין מפקדיו האחרונים לראשונים, איזהו הכבוד שיש לחלוק לו, ואלו ואלו היו מפליגים בשבחיו. מריבות ומלחמות רבות היו לרומיים בזמנים ההם, ובכולן זכה לזרים ולמתנות. אבל אם אמרת שלאחרים הייתה התהילה תכלית גבורתם, הרי לו תכלית תהילתו שמחת אמו; שהרי שעה שהיא שמעה את שבחו, ראתה את זריו ובכתה מעונג - הייתה לו שעת מרום כבודו ומנת אושרו. מארקיוס ראה חובה לעצמו לגמול לאמו גם את הטובה שחב לאביו, ולא נלאה מלשמחה ומלכבדה. גם נשא אשה על פי חפצה ובקשתה, וביתו אמו נשאר ביתו גם לאחר שנולדו לו ילדים.

מתוך "חיי אישים - אנשי רומי" מאת פלוטארכוס (46 - 127 לספירה), בתרגום יוסף ג. ליבס, הוצאת "מוסד ביאליק" 1962

להתחמק מפוליטיקה מאת בריאן פרק

צריך להציב את המחזה "קוריוולנוס" בקונטקסט ראייתו של שייקספיר את החיים הפוליטיים, ראייה שהלכה והתפתחה, ועם הזמן נעשתה קודרת יותר ויותר. אפשר לומר שביותר ממחצית מחזותיו יש לפוליטיקה תפקיד מרכזי. אם עוקבים אחר המחזות הללו כרונולוגית על פי סדר כתיבתם, אפשר להבחין בהתפתחות שמטילה בהדרגה ספק בגישה ה"שמרנית" לפוליטיקה. התפכחות זו מלווה, עם זאת, בהכרה חדה בכך שאי אפשר להתחמק מפוליטיקה, שאי אפשר להימנע מאחריות חברתית. הזן האנושי הוא חיה פוליטית, כפי שאמר אריסטו, כי הוא חייב ללמוד לחיות באופן חברתי, ב"פוליס".

המחזות ההיסטוריים הראשונים של שייקספיר (שלושת החלקים של "הנרי ה - 6" ו"ריצ'רד השלישי") הם שמרניים יותר באידאולוגיה שלהם. הם מכסים תקופה של התמוטטות לאומית, ומפרשים אותה באור התורה הימני-בינימית הבטוחה שהמדינה צריכה להשליט סדר היררכי תחת סמכותו הבלתי מעוררת של מלך (אם כי כבר בשלב מוקדם זה, שייקספיר מסוגל באופן מפתיע ומקורי להזדהות עם ה"נבלים" ולהפוך אותם לדו-ממדיים). לראיית העולם הזאת משתייכת ההקבלה בין ה"גוף הפוליטי" לגוף האנושי, שמנניוס עושה בה שימוש לרעה בתחילת "קוריוולנוס".

שינוי משמעותי חל עם כתיבת "המלך ג'ון" (בסביבות 1594). שם נראה כי שייקספיר מתחיל להיות מודע יותר למורכבות של החלטות פוליטיות, לעיונות האפשרית בין פוליטיקה ואתיקה כשתי מערכות יריבות של ערכים, ולקרע בין "שני הגופים של המלך" - מצד אחד התפקיד השלטוני ומצד שני אופיו האנושי המועד לחולשות של זה שאוחז בתפקיד.

כך, ככל שנמשיך בדרך - מן המלך החלש ביותר, הנרי השישי, ועד לחזק ביותר, הנרי החמישי, שתי הבנות משחירות בהדרגה את היציבות שבמחזות המוקדמים. ראשית, קיימת סקפטיות מתגברת בערכי כבוד המלחמה והמלכות עצמה, והכרה במחיר שחייב אפילו שליט טוב לשלם למען יציבות פוליטית. במקום המלכים הכושלים יותר של המחזות הראשונים, מופיעים מלכים מצליחים, המוצגים באירוניה. יותר ויותר משתלפת ההבנה שהכוח מבודד, מעוות את האנושיות, ובסופו של דבר הוא ברוטאלי. ולכן, יתר על כן, מתלווה גם התחושה שזהו מעגל היסטורי שלעולם לא ייפסק. לכן טוענים רבים ששייקספיר ראה את הפוליטיקה כ"מיכאניזם עצום" של אבסורד, סרט נע אינסופי שמעלה שליטים חדשים רק על מנת למחוץ ולהשמיד אותם, כל אחד בתורו.

אך גם זה לא הסוף. שייקספיר חופר עמוק יותר ב"יוליוס קיסר", "טרוילוס וקריסידה" והטרגדיות הגדולות. קשה למצוא כתבי אשמה בוטים וצורבים כל כך נגד מלחמה אגואיסטית, כבוד גיבורים חלול ופטריוטיות מזויפת מאשר "טרוילוס וקריסידה". ב"יוליוס קיסר", הדילמה האתית-פוליטית של ברוטוס, המתנקש בעל המוסר, מובילה הישר לעולמן של הטרגדיות, שבהן נראה כי העניינים הפוליטיים משועבדים למומים הטרגיים שבאופי. השיא הוא ב"המלך ליר", שם מגיע שייקספיר לבניית עולם שבו פסיכולוגיה, אתיקה ופוליטיקה מנהלים יחסי גומלין, ולא חיים על קווים מקבילים, והכל נובע מיחסים אישיים.

כשהוא מגיע ל"קוריוולנוס", נראה כי שייקספיר הבין את הפוליטיקה במובן רחב הרבה יותר מאשר אי פעם, או אפילו מכפי שאנחנו תופשים אותה היום. הוא מכליל את המשמעות הצרה, כמובן: המאבק לכוח והשאלה הנובעת מכך - אילו הם המוסדות הטובים ביותר לסמכות; אבל הוא מראה אינטראקציה בין שלושה כוחות: האופי האינדיבידואלי; המוסדות של אותו אינדיבידואל - בראש ובראשונה המשפחה כמוסד בסיסי; והחברה ככלל, שהיא בעת ובעונה אחת התוצר והסיבה של שני הראשונים. מכאן הקשר ההדוק שקוריוולנוס לא יכול להתיר בין אמא ומולדת, קשר שאמו וולומניה היא לא רק נציגתו אלא גם הקרבן שלו.

הפקות קודמות:

1975

תיאטרון הקאמרי
תרגום: אברהם עוז
בימוי: פיטר דיז
בתפקיד קורילנוס: עודד תאומי
וולומניה: אורנה פורת

בצילום: יהודה פוקס ועודד תאומי

2015

M.C. קורילנוס
פסטיבל עכו לתיאטרון אחר
תרגום: דורי פרנס
בימוי: איתי דורון
בתפקיד קורילנוס: רונן יפרח
וולומניה: מיכל רובין

בצילום: ערן בן זאב, רונן יפרח, מיכל רובין

אחזת פולג

סיעודי, הדור הבא - בקרוב.

Nimrod 052-4806620

צוות אחזת פולג מזמין אתכם להחלים לאחר ניתוח או אישפוז באווירה כפרית רגועה ובתנאים מושלמים למנוחה והתאוששות

לפרטים נוספים התקשרו אלינו:

1-800-33-33-70

אחזת פולג, קיבוץ תל יצחק

אחזת רובינשטיין

ישתדלו בבקשה להשיג את המידע הנדרש

a-rubi.co.il

פשיסטי? קומוניסטי? או קפיטליסטי?

עלילת המחזה בנויה כולה מתהפוכות פוליטיות חדות, ומקשה עלינו לחבב את הדמויות הראשיות שבה. כפי שמתאר אותן יאן קוט ב"שיקספיר בן תקופתנו", "אנשי העם במחזה הם טיפשים ובורים; הטיבונים, נציגי העם - קטנוניים, מעוותים ותככנים; קוריולנוס הוא אמין ואציל - אבל בוגד בארצו". המחזה מתייחס בחשד עמוק הן לגבורה והן לדמוקרטיה,

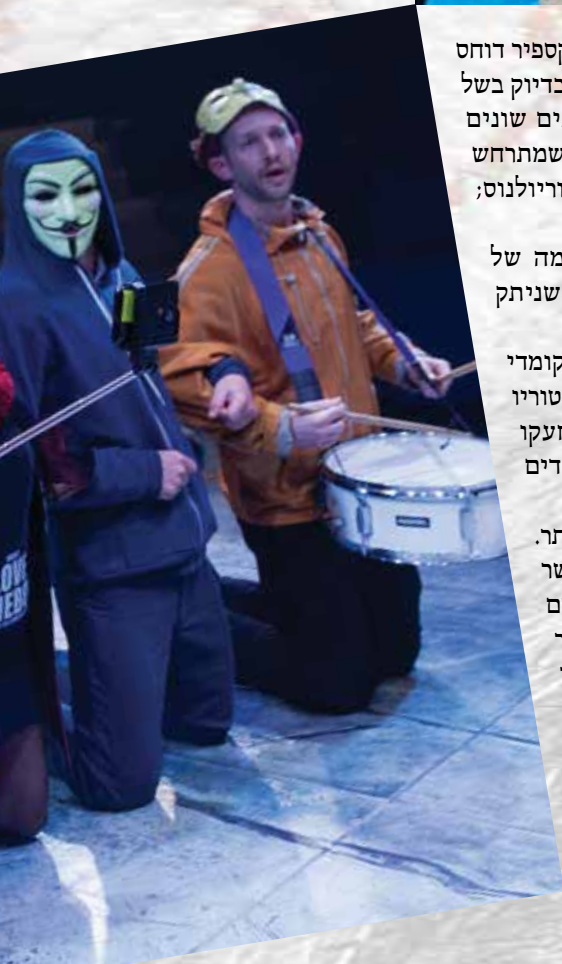

ובמאבק המוסרי שבין לוחם אציל ויהיר לבין בני ארצו, שייקספיר דוחס רבדים רבים של מורכבות וריבוי משמעויות לשני הצדדים. בדיוק בשל כך, "קוריולנוס" הוא מחזה מלהיב ורלוונטי לימינו. במאים שונים מפרשים אותו בדרכים שונות ומנוגדות; אצל האחד, מה שמתרחש קורה בגלל בעיה בחברה; אצל האחר, בגלל בעיה אצל קוריולנוס; והמחזה תמיד מקבל משמעות פוליטית ספציפית.

ב-1935, תיאטרון "מאלי" במוסקבה העלה אותו כ"דרמה של אינדיבידואליזם", והציג את קוריולנוס בתור "אדם עליון שניתק עצמו מן העם ובגד בו" - ולכן הוא נופל.

בצרפת שבין שתי מלחמות העולם, הציתה הפקה של ה"קומדי פראנסז" מהומות בין הרפובליקנים והפשיסטים, וגרמה לפיטוריו של הבמאי על ידי ראש הממשלה ("קוריולנוס הוגלה!") זעקו העיתונים) ולאיסור על המשך ההצגות, אחד המקרים הבודדים שמחזה של שייקספיר נאסר להצגה במאה ה-20.

ההיסטוריה של העלאת המחזה בגרמניה היא המרתקת ביותר. בין 1911 ל-1920, הוצג המחזה בגרמניה הרבה יותר מאשר באנגליה, מן הסתם כי יש לו כל כך הרבה מה לומר על היחסים בין ערכים מיליטריסטיים ודמוקרטיים. מהדורות בית ספר שהודפסו בימי הרייך השלישי הביאו את "קוריולנוס" לנוער הגרמני כ"מופת של עוז וגבורה", והללו אותו בזכות האור שהוא שופך על הבעיה של מנהיג מול העם:

דמותו של קוריוולנוס, לדבריהם, מיתמרת מעל לעם שהובל באף והלך שולל בעקבות דמוקרטיה שקרית, בעוד שהוא - קוריוולנוס - מציע להוביל אותם לחברה בריאה יותר "כשם שאדולף היטלר בימינו שואף להוביל את המולדת הגרמנית האהובה שלנו".

הרשויות האמריקניות שכבשו את ברלין אסרו להציג את המחזה בשנים שלאחר מלחמת העולם השנייה. עבור תיאטרוננו שבברלין המזרחית, התקין ברכט את אחד מעיבודיו הנודעים ביותר, ורתם אותו לאידיאולוגיה המרקסיסטית. אצל ברכט, שכתב אותו, כפי שהוא אומר, "אחרי שתי מלחמות אידיוטיות", לא הייתה לקוריוולנוס לא כריזמה שהלהיבה את העם ולא חמלה כלפי אמו; הוא לא היה מסוגל לפעול משום מניע, חוץ מאשר למען רווח למעמד (הגבוה) שלו. הוא הוצג לא כגיבור שגאוותו ואופיו ממאסים אותו על העם, אלא כטירן. החיילים, בני מעמד הפועלים, הם שניצחו במלחמה - והוא קטף לעצמו את הרווח.

ההתנגשות בין האידיאלים של ברכט לבין המציאות הפוליטית היומיומית במזרח-גרמניה הומחזה בידי גינטר גראס במחזה "בני העם עושים חזרות להתקוממות", מחזה שמראה את ברכט עושה חזרות על "קוריוולנוס" בזמן שעוד ועוד ידיעות משתרבות לחדר החזרות על התקוממות ברלינאית בחוץ נגד חוקי עבודה חדשים שגוזרת המפלגה. ברכט (המכונה במחזה "הבוס") משתמש בפועלים כדי להעמיד את תמונת ההתקוממות המחזה: המרד הבימתי בתיאטרון דווקא מצליח, בשעה שבחוץ, בעזרת טנקים, הוא מדוכא ומרוסק.

ב-1960, בהפקה בפראג, הוצג מנניוס בתור "שועל פוליטי ותיק ודי מתועב", בעוד שהטריבוניים שמונו לייצג את העם היו "נבונים, ישרים, כנים, וחדורי תודעה מעמדית".

ב"אולד ויק" הלונדוני, שיחק לורנס אוליבייה את קוריוולנוס ב-1938 כ"אציל יהיר, עמוד אש על כן משיש". ב"רויאל שייקספיר קומפני" ב-1959, בבימויו של פיטר הול, הודגש כמה קוריוולנוס מושפע מאמו הפוליטית. הסיום המדהים של המחזה רלוונטי כל כך בימינו. כשמנהיגים דיקטטוריים מודחים ופוליטיקאים מושחתים נשלחים בבושת פנים הביתה, השאלה הלא-פשוטה (עבורם וגם עבורנו) היא "זמה עכשיו?"

ע"פ מאמר של דון שווי במגזין "התיאטרון האמריקני",

1988, ההקדמה למהדורת "ארדן" ומקורות נוספים

חיסול בלחיצת כפתור עירד רובינשטיין, בימאי ההצגה

במהלך לימודי בבית צבי, זכיתי לעבוד עם דורי פרנס. הייתי עוקב בדריכות אחר פועלו ומנצל את היכרותנו כדי לקרוא את תרגומיו המופלאים לפני כולם. בתקופת עבודתנו, הוא סיפר לי שהוא עובד על אחד המחזות הטובים ביותר ששייקספיר כתב. התקשיתי להאמין שקיים מחזה טוב כל כך של שייקספיר שלא שמעתי עליו, אבל המתנתי בסבלנות. כשקבלתי את התרגום, בלעתי את המחזה בשעתיים ונותרתי המום. לא האמנתי שהוא נכתב לפני 400 שנה. הכל נראה כמו לקוח מעיתון יומי. אנשי צבא הפונים לפוליטיקה, התרפסות בפני בוחרים, ספינים תקשורתיים, שיימינג, יוקר מחייה, צדק חברתי, תווית ה"מתנשא" הדבקה בפוליטיקאים מסוימים, מצביעים הפכפכים, מבצעים צבאיים המסתירים מניעים פוליטיים והקרבת הבנים על מזבח הלאום.

דמותו של קוריולונוס שבתה את לבי מהרגע הראשון. הוא אינו מציית לאף נוסחה מוכרת של הגיבורים השייקספיריים. אין בו התעוזה הרומנטית של רומיאו, הנקמה הצודקת של המלט, או ההלקאה העצמית של מקבת. ה"שריטה" של קוריולונוס היא שהוא לא מסוגל לזייף. יש לו עמוד שדרה מפלדה. הוא מתעב צביעות וחנופה. הוא בוטה, ישיר ואומר את הדברים כפי שהם. הוא מבין היטב שכמו שאמר צ'רצ'יל, "הטיעון הכי טוב נגד הדמוקרטיה הוא שיחה של חמש דקות עם המצביע הממוצע". הוא בז לדמוקרטיה בפומבי. קוריולונוס חושב שתכונותיו האציליות והלוחמניות ישרתו אותו בשדה הקרב הפוליטי. שיצליח להתמנות למשרה ציבורית על סמך הרקורד הצבאי. בלי ללחוץ ידיים ולנשק תינוקות. וזו הטרגדיה שלו. טקטיקן בחסד, שלא מזהה את הזירה הפוליטית כשדה קרב לכל דבר.

כמו גיבורים רבים לפניו, נקודת התורפה של לוחם בלתי מנוצח זה, היא אשה, אך במקרה הזה שייקספיר בוחר בחירה מעניינת, באמו. לא אשתו. מתוך הטקסט נובעת מערכת יחסים כפייתית, שבחרנו להעמיק. אמו יצרה את לוחם העל הזה. אמו שלחה אותו למלחמה בגיל צעיר.

אמו דוחפת אותו לפוליטיקה. אמו היא אדריכלית הניצחון האמתית. המינוי שלו הוא המינוי שלה. יש ביניהם מערכת יחסים אינטימית שאין לו אפילו עם אשתו. אבל הדבר היחיד שחשוב לה יותר מבנה היא המולדת. היא מעדיפה לאבד את כל בניה בקרב על המולדת מאשר לגדל בן משתמט. היא אומרת את הדברים בתמונה הראשונה, ומוכיחה זאת בתמונה האחרונה שלה. קורילונס הוא קורבן על מזבח המדינה.

כדי לא ליפול כמו גיבור המחזה, היה חשוב שזוהה שגם הבמה היא שדה קרב, בו מפסיד מי שלא מצליח להדהד את המציאות בה הוא חי אל תוך היצירה. בחיפוש אחר הגדרה למילה "פוליטיקה" חשתי שההגדרה המילונית היבשה לא תופסת את המשמעות הארצית. התייעצתי עם שני מקורות מבריקים שהתכתבו עם המחזה ואף חללו מעט אל תוך הנוסח הבימתי. "הנסיך" של מקיאוולי ו"אמנות המלחמה" של סון דזה. בעזרתם הגדרתי, שפוליטיקה היא גלגול אבולוציוני של שדות הקרב. פעם היית מרים אבן וחובט בראשו

של מי שמתחרה בכך על סביבת המחייה, היום תיאלץ להפנות נגדו את דעת הקהל ולבייש אותו מעל דפי העיתון ומסכי הטלוויזיה. החיסול זהה.

מהו "שדה הקרב הפוליטי". מהן הטקטיקות. מהם הנשקים? אחרי שעות של חיפושים ברשת קלטתי שהפתרון נמצא בכף ידי. הסמארטפון. מצלמה בהישג יד בכל רגע נתון. היכולת לשרד ממנה את התמונות והסרטים באופן מידי בשידור חי, או להשתמש ביכולת התפוצה הבלתי מצונזרת של הרשתות החברתיות. אותן רשתות חברתיות שהציתו ב-2011 התקוממות עממית בלמעלה מ-10 מדינות ערביות כמעט במקביל. המצלמה היא, אם כן, הנשק המודרני, מטילה אימה בשיירות דאע"ש, מותקנת על גחון המזל"טים הקטלניים בשמי עיראק, או בכיס של כולנו. זמינה בקצות האצבעות. כולנו חמושים. מוכנים לחסל בלחיצת כפתור. ואם העט חזק מן החרב, הרי שהמצלמה חזקה מן האקדח. מתוך הדימוי הזה הגדרנו את המלחמה של קורילונס.

מרץ 2016

הקובייה השייקספירית גיל פרנק

בילדותי, כמו רבים, שיחקתי בקוביות. בשיעור גאומטריה ביסודי למדתי שלקובייה שש פאות. עם כל העולם ראיתי איך שש הפאות יכולות לנוע בקובייה ההונגרית. אבל בגיאומטריה מעולם לא הצטיינתי, את ההונגרית אף פעם לא פתרתי, וקוביות ילדותי אבדו לי. בשנות השמונים, תוך כדי לימודי המשחק בבית צבי, התוודעתי לקובייה השייקספירית, ולה, גיליתי להפתעתי, שבע פאות. זו הייתה ההוכחה הראשונה בשבילי שעדיף תיאטרון על מציאות - הוא נותן יותר, יש בו תבלין נוסף והוא גם מתעצב כבקשתך.

הקובייה, מין סמל לשלמות ומלאות, מייצגת בעיני את כל הטוב השייקספירי, בתוכה לוכד המחזאי, מעמיק בה ומקצין על מנת לחדר, שש פאות אדם - גאווה, תשוקה, דם, יחסים, נקמה, אמונה. מי מאתנו לא מתחולל בתוך קובייה כזאת לאורכם ולרוחבם של חייו?

כך גם קוריולנוס:

גאווה - נואשת כמי שמכור לעצמו, שעושה אותו נועז מאמיצים ועיוור יותר מעיוורים.

תשוקתו - סופה של אש לחיות חיים שפועמים בתדר גבוה, בכל רגע.

תאוותו - לקרב וכיבוש, לדם מטפטף מפצעי אויביו ומגופו שלו.

יחסים - אהבותיו כבעל, כאב לבנו, כבן לאמו, ויחסו הדו־קוטבי להמון העם.

נקמתו - הברקה סיפורית שעולה על כל מציאות, בעמו שגירש אותו מעירו.

אמונתו - שצצה בנקיפות מצפון כשהוא נוכח להיכן גאוותו מוליכה אותו, הסליחה שהוא מבקש והמחילה שהוא מנסה לקבל לקראת סופו.

למשך שעתיים בערך, יכולים השחקן והקהל לחיות חיים שלמים, מלאים ועמוקים, בתוך הקובייה השייקספירית, ולגלות שאסור לשכוח את הפאה השביעית - הטקסט.

כולם עוסקים באותם נושאים, אבל דרכו של שייקספיר לספר, היא הפיוטית מכולם. מבנה המשפט וקצב המילים המיוחד, תמיד אוצר בתוכו יותר ממשמעות אחת לדברים, ולעולם יתבהב מתוכו ההומור בצורתו המעורנת והמושחזת ביותר - האירוניה.

לכן חשוב שדורי פרנס, מתרגם המחזה, שמצא את האיזון המושלם בין שפה גבוהה לנגישותה באוזן, יהיה מורה הדרך בתרגומי שייקספיר לעברית, וחשוב שיעירר רובינשטיין, במאי ההצגה, שידוע להעניק לשש הפאות ביטויים בימתיים מדויקים וחריפים שמשלימים את ייחודיות השפה השייקספירית, ימשך ויביים כל מה שיש לשייקספיר להציע.

ובאשר לי, אני מודה על המתנה שנתנה לי הנהלת תיאטרון הבימה לשחק את קוריולנוס, ואומר בפה מלא: בקוביות של שייקספיר אני מוכן לשחק עד סוף חיי הבימתיים, וארגיש שחייתי עולם ואולם במלואם.

פברואר 2016

היינריך היינה על קוריולנוס

במחזה הזה מתוארת מלחמת המעמדות של הפטריקים בפלבאים ברומא העתיקה. אין בדעתי לומר, כי תיאור זה תואם בכל פרטיו את קורות ההיסטוריה הרומית. אולם את מהותם של המאבקים הללו הבין ותיאר המשורר במיטב העמקות. יכולים אנו לשפוט על כך היטב, משום שגם בימינו אנו קיימות תופעות הדומות לאותו פילוג עכור, אשר שרר בימים עברו ברומא העתיקה בין הפטריקים, בעלי זכויות היתר, לבין הפלבאים הנחותים. לא פעם עולה מחשבה, כי שייקספיר הוא משורר בן זמננו, אשר מתגורר בלונדון של ימינו ומבקש לתאר, תחת המסכות הרומיות, את השמרנים והרדיקלים של היום הזה. כמו תמיד, מפגין שייקספיר גם במחזה הזה משוא פנים להפליא. האריסטוקרט צודק בשעה שהוא בז לפלבאים שלו, נותני הקול; כי הוא חש שהוא אמיץ יותר בקרב, ואומץ הלב נחשב אצל הרומאים למעלה עליונה. אולם המצביעים העניים, בני העם, גם הם צודקים בשעה שהם קמים עליו, למרות המעלה הזאת; כי הוא הצהיר בצורה ברורה למדי, שעם היותר קונסול, בדעתו לבטל את חלוקת הלחם. והרי הלחם הוא זכותו הראשונה של העם.

מעשיית הבטן

המקור העיקרי שבו השתמש שייקספיר ב"קוריוולנוס" הוא "חיי קאיוס מרסיוס קוריוולנוס" מתוך "חיי יוניוס ורומאים אציליים" של פלוטארכוס, בתרגום (מצרפתית) של תומאס נורת'.

הקטע היחיד במחזה שאפשר למצוא לו מקור אחר הוא משל הבטן, שנושא מנניוס באוזני האזרחים. מנניוס, לעומת קוריוולנוס היהיר, יודע "למרוח" את שומעיו בפתגמים ומשלים. על כל פנים, מן הנאום הזה ניתן להסיק כי שייקספיר קרא גם את "תולדות רומא" של טיטוס ליוויוס - משם לקוח הרעיון שהבטן מספקת דם דרך הוורידים לכל חלקי הגוף - ואת אוסף "נאומי החוכמה" של ויליאם קמנדן, בו מופיע הקטע הבא, בסיפור על אודות האפיפיור אדריאן הרביעי:

אדריאן חיך, ולאחר מספר תירוצים סיפר לו את

המעשייה הזאת, אשר, גם אם היא נראית ארוכה, וניתן למצוא בה דמיון לדבריו של מנניוס אגריפה בהיסטוריה הרומאית, מומלץ שתקראוה, ואם ירצה המזל תלמדו ממנה משהו.

"כל חברי הגוף קשרו קשר נגד הבטן, בתור הבור שבולע את כל עמלם; שכן בעוד העיניים רואות, האוזניים שומעות, הידיים עובדות, הרגליים מטילות, הלשון מדברת, וכל האיברים ממלאים את תפקידם, רק הבטן שרועה עצלה וכולעת הכל. על כן הסכימו כולם בצוותא להחליט מעמלם, כדי שהאיובת העצלנית המשותפת שלהם תגוע. יום אחד עבר, השני חלף, אבל היום השלישי היה כה קשה לכולם, שהם כנסו אסיפה. העיניים היו מטושטשות, הרגליים לא תמכו בגוף, הזרועות נשמטו ברפיסות, הלשון התלעלעה ולא יכלה לפתוח את העניין, לכן בקשו כולם יחדיו שהלב ייתן עצה. בעזרת התבונה הוסבר להם שזו אשר בה הם מורדים, היא הסיבה לסבלם; כי היא, בתור סוכנת-הבית שלהם, כאשר נשללה ממנה האספקה, נאלצה למנוע גם מהם את אספקתם. לכן בהחלט מוטב להשיב לה את האספקה, פן יגוועו האיברים כולם ברעב. וכך, בשכנוע התובנה, הבטן קבלה את שלה, האיברים מצאו נחמה, והשלום הושב. הוא הדין בדיוק בענייני המדינות. שכן גם אם השליטים אוגרים הרבה, הם עושים זאת פחות למען עצמם ויותר למען האחרים, כי אם יחסר להם לא יוכלו למלא את מחסורם של האחרים. לכן אל נא תרטנו כנגד השליטים; אדרבא, כבדו את טובתה הכללית של המדינה כולה."

דף ראשון של מהדורת הפוליו הראשונה של המחזה 1623

והנה הקטע כפי שהוא מופיע ב"קרוילנוס" של שייקספיר:

מַנְיֹוס:

בוא אספֵר לכם מעשיה יפה;
אולי יצא לכם להכירה כבר, אך
כיוון שתשרת את מטרתי,
אעז לתת בה עוד קצת חלודה.

אזרח ראשון:

טוב אני אשמע אותה, אדוני; אבל אל תחשוב
שתמרח אותנו עם מעשיה.

מַנְיֹוס:

היה היה זמן, כל איכרי הגוף
מרדו בַּבֶּטֶן; והאשימוה כַך:
שכמו מִין מערבולת בְּמֵרְכּוֹ
הגוף היא סתם רובצת, עצלה,

לא פעילה, תמיד אוגרת לה
מזון, לא שותפה אף פעם לעמל
של כל השאר, בעוד שכל האיברים
האחרים רואים, שומעים או מייצרים,
והרדית בשותפות תורמים לתיאבון
ולְרוּוחה של כל הגוף. ענתה הבטן -

אזרח ראשון:

כן, אדוני, איזו תשובה נתנה הבטן?

מַנְיֹוס:

אדון, אני אגיד לך. במִין חיוך
ענתה היא בלגלוג לאיברים
הנרגנים, המרדנים אשר קָנְאוּ
בְּמֵנַת חֶלְקָה; ממש כמו שאתם
פה מכפִישִׁים את הסְנָאטורִים
שלנו.

אזרח ראשון:

מה היתה תשובת הבטן?
אם הלשון, הראש, הלב, העין,
אם הם -

מַנְיֹוס:

מה, מה אם הם?
דוכאו בִּיד הבטן הזוללת,
בור ביוב של כל הגוף -

אזרח ראשון:

כן-כן, מה אז?

מַנְיֹוס:

מה כבר יכלה הבטן לענות?

אזרח ראשון:

אני

מַנְיֹוס:

אגיד לך, אם תעניק לי קצת
ממה שיש לך בקושי - סבלנות!
אתה פשוט מושך את זה בלי סוף.
שים לב, חבר:

אזרח ראשון:

מַנְיֹוס:

הבטן הרצינית שלנו, היא היתה
שקוּלָה, ולא נְמָהרת כמו מאשימיה,
וכך ענתה: "נכון, חֶבְרִי איגוד הגוף",
אמרה היא, "שאני הראשונה
שמקבלת את מְכֶסֶת האוכל
אשר עליו אתם חיים; וכך יאה,
שכן אני היא המְחַסֵּן והחנות
של כל הגוף. אבל, אם תִּזְכְּרוּ, אני
שולחת את הכל בְּנֵהֶרֶת דמכם,

אמו של קרוילנוס,
אשתו ובנו מתחננים
שלא יתקוף את רומא.
ניקולא פוסן 1652-1653.

איור של וולמניה

עד לארמון, הלב, עד כס המוח;
ודרך פרודורים ומסדרונות
של האדם ממני מקבלים
כל עורק עז, כל נים נחות את מנת
הטֵבֵע שממנה הם חיים. וגם
אִם, ידידים טובים, כולכם ביחד -
את זה אומרת, אל תשכח, הבטן -
כן, אדוני; טוב, טוב.

אזרח ראשון:

מַנְיֹוס:

"גם אם כולכם

ביחד לא תוכלו לראות מה שאני
מעבירה לכל אחד, דף החשבון
שלי מראָה שאת הקמח של כולם -
כולם ממני מקבלים, ומוותרים
לי רק שאריות." אז מה תגיד על זה?
שזאת תשובה. מה התרגום?
או! הסְנָאטורִים של רומא הם
הבטן הטובה הזאת, אתם
האיברים המרדנים: אם תִּבְחָנוּ
את עצתם ואת דאגתם,
ותעכלו נכון את פועלם
לְשָׁלוֹם גוף המדינה, תראו
שכל תועלת ציבורית שתקבלו
נשלחת ועוברת רק מהם
לכם, בשום פנים ואופן לא
מעצמכם. מה דעתך, אתה,
הבוהן הגדול של הכינוס הזה?
אני בוהן גדול? למה בוהן גדול?
כי בתור הכי נמוך, נחות, עלוב
במרירה הגאונית הזאת, אתה
הכי בולט.

אזרח ראשון:

מַנְיֹוס:

דורי פרנס (נוסח הצגה ותרגום)

בין תרגומיו: "הברווזון", "הסוחר מוונציה", ערי מדבר אחרות, "פתאום הגיע סתיו", "נעצר בחצות", (ת. הבימה). "כובע הקש האיטלקי", "פרק ב'", "קוויאר ועדשים", "מלון פלאזה", "המלך ליר", "בואינג בואינג", "אמדאוס", "כסף הולך ושווא", "ווייצק", "קומדיה של טעויות", "איש קטן מה עכשיו" (תרגום ועיבוד), "מקבת", "סיראנו דה ברז'ראק", "אופרה בגרוש" (ת. הקאמרי). "המלט", "רומיאו ויוליה", "אירמה לה-דוס", "הדוכסית מאמלפי", "פיגמליון", "מי דואג לילד", "שגעון באופרה" (ת. חיפה). "פיאף", "הדבר האמיתי", "ברנשים וחתיכות", "חיים פרטיים", "אלוהי הקטל", "חלום של לילה בלב קיץ", "תקלה קלה", "שם פרטי", "האמת", "סיפור ישן חדש", "ארוחת פרידה", "האבא", "שעה של שקט", "אילוף הסוררת" (ת. בית ליסין). "כטוב בעיניכם" (ת. בית לטין והמדריטק). "עניין של סגנון", "הלילה ה - 12", "אותלו" (ת. גשר). "השחקן", "נדלן", "הזמרת קירחת יותר", "הקיץ", "אדמה קדושה", "בעלי המתוק ואשתי היקרה", "הקסם הגדול", "משחק של אהבה ומזל" (ת. החאן). "החולה המדומה", "המון רעש על לא כלום", "סובניר" (ת. באר-שבע). "שלוש אחיות", "הדיבוק", "הטייפ האחרון של קראפ", "המלך הולך למות", "פר גינט" (אנסמבל עתיים), "שרופים" (התיאטרון הערבי-יהודי). זכה מספר פעמים בפרס התרגום ע"ש עדה בן-נחום, ובפרס התיאטרון הישראלי על תרגום בשנים: 2008, 2010, 2011, 2013. את תרגומיו למחזות שייקספיר ובני דורו ניתן למצוא באתר "שייקספיר ושות'" - Shakespeare.co.il. כמו כן כותב מוזיקה.

עירד רובינשטיין (נוסח הצגה ובימוי)

במאי, שחקן וכותב, מלמד משחק בסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין. בוגר בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה "בית צבי" בהצטיינות וקורס משחק מול מצלמה של רותי דייכס. זוכה פרס "קיפוד הזהב" על עיבוד "אגף 6" לבמה. במהלך לימודיו זכה בעשר מלגות בהן, מלגת "קרן שרת". בין עבודותיו כבמאי: "גרין מייל" (ת. באר שבע). "מר ורטיגו" (ת. גשר). "רומיאו ויוליה" (ת. באר שבע). "הדוכסית מאמלפי", "דונה פלור נשואה לשניים" (יורם לוינשטיין, ההצגה יצגה את הסטודיו בפסטיבל "עתיד התיאטרון בצוותא" ובפסטיבל "בלומנאו" ברזיל), "המחברת הגדולה" (הסטודיו של יורם לוינשטיין. כיום מציגה בתיאטרון גשר). "משהו למות בשבילי" (ת. חיפה), "בית ספר לנשים", "מעשיית חורף", "הנפש הטובה מסצ'ואן" (גודמן-ביה"ס למשחק בנגב), "רשומון" (הסטודיו למשחק חולון). "מתחיל בבום ונגמר בטראח", "התור", "היהודי רוצה לברונקס" (ת. הספריה), "איפה אמא שלי?" (קבוצת תהל), "הגולם" (בית צבי). בין עבודותיו ככותב: "גרין מייל" (ת. באר שבע), "מר ורטיגו" (ת. גשר), "מתחיל בבום ונגמר בטראח" (ת. הספריה), "משהו למות בשבילי" (ת. חיפה), "דונה פלור נשואה לשניים" (יורם לוינשטיין), "יחסים מסוכנים", "אגף 6" (ת. הסימטה). כתב את התסריט "באב אל ג'הנום" שזכה בקרן הקולנוע הישראלי ונמצא בשלבי הפקה. בין תפקידי כשחקן: "רומיאו ויוליה" (ת. הקאמרי). "הגיבן מנוטרדאם" (ת. באר שבע), "אגף 6", "יחסים מסוכנים" (ת. הסימטה). "התור", "ריצ'ארד השלישי", "הסוחר מוונציה", "אובססיה", "פנטזיה", "אקווס", "תום סוייר", "שיער" (ת. הספריה) ועוד. בקולנוע: "בית לחם" (הסרט זוכה פסטיבל וונציה ופרס "אופיר"), "הבודדים", "מכתבי אהבה במלחמה", "שבטי אוקטובר" (הפקה אמריקאית), "סינדרום ירושלים" (הפקה גרמנית-ישראלית). בטלוויזיה: "חטופים" 2 (קשת), "2.3 בשבוע", "בשורות טובות" (קשת), "האי" 2 (ערוץ הילדים), "השועלים" (יס), "ילדי ראש הממשלה" (הוט), "אופוריה" (הוט), "רמזור" (קשת).

סבטלנה ברגר (עיצוב תפאורה ותלבושות)

בוגרת ביה"ס ע"ש גרקוב (רוסטוב, רוסיה), והחוג לתיאטרון באוניברסיטת ת"א. בין עבודותיה בעיצוב תפאורה: "גרין מייל", "רומיאו ויוליה", "רוחות", "רק אתמול נולדה", "למה לא באת לפני המלחמה" (ת. באר שבע). "הנשים העליונות מוינדזור", "הרוד ואניה", "החולה המדומה", "חוקר פרטי", "גן הדובדבנים", "הנסיכה האמריקאית", "אהבת הדרקון", "אותלו", "מצליחים", "נישואים", "קיץ", "אושר", "חיל פרשים אנו", "צל חולף" (ת. החאן). "הלילה ה-12" (ת. גשר). "מחיר הכבוד", "משהו למות בשבילי" (ת. חיפה). "עקר בית", "מדליה להארי" (ת. בית ליסין). "עד לא ידע" (ת. הקאמרי). "הכיתה המעופפת", "מומו", "אמיל והבלשים", "יותם ויעלי", "ספר הג'ונגל" (ת. המדיטק) "אלוהים. אדם ושטן" (ת. היידישפיל). בין עבודותיה בעיצוב תלבושות: "הרולד ומוד", "הגיבן מנוטרדם", "טירונות בלוז", "בין חברים" (ת. באר שבע). "מירלה אפרת", "משפחה עליזה", "פירורים", "ארטון", "טנגו" (ת. הבימה). "שונאים-סיפור אהבה" (ת. גשר). "גם הוא באצילים" (ת. הקאמרי). "שלוש מסיבות", "אירמה לה דוס", "המקום ממנו באתי" (ת. חיפה). "אהבה אחרונה", "חזן מוילנה", "ילדי הצל" (ת. יידישפיל). זוכת פרס הבמה לילדים ונוער לשנים 2008-2009 עבור "אמיל והבלשים".

רועי ירקוני (מוסיקה)

מנהיג ההרכב "פאניק אנסמבל". חבר בלהקת "נקמת הטרקטור". בין עבודותיו: בתיאטרון: בת. גשר: "מר ורטיגו". בת. באר שבע: "גרין מייל". בת. החאן: "גן הדובדבנים", "המקצוען", "הזהו אדם", "משחזר הסכינים הסיני", "שלוש נשים מחכות". בת. חיפה: "גזע", "תש"ח". תיאטרון המדיטק: "מושלמת", "דודי שמחה". בת. השעה לילדים ולנוער: "הדייג ודג הזהב", "האסופית", "הברווזון המכוער", "הזמיר". בת. תמונע: "ביחד", "משחקי חברה". הפסטיבל הבינלאומי לתיאטרון וסרטי בובות: "המסע אל האי אולי", "אלמלא", "הרוקמת". פסטיבל בת ים הבינלאומי לתיאטרון ואמנות רחוב: "המעבדה של גברת סטרגה". מופע קרקס: "האבלוציה של האהבה". בת. החנות: "פרנהיים". פסטיבל חיפה להצגות ילדים: "אגדת טבע", "ניסן נתיב: ספגטי קוסמי". "פותחים במה", בית ליסין: "בשידור חי". פסטיבל עכו: "הדרך לעין חרוד". קבוצת תאטרון רות קנר: "הוא הלך בשדות". בקולנוע: "פנסיון פראכט", "אריאנט פולגאר", "המלחמה האחרונה של ילדי טהרן", "מבצע נפתלי", "טופו". במחול: "הרמת מסך": "אנו", "Unter den Linden", "רעב". בת. תמונע: "תנשמת", "מגובה דשא", "לפרק ולחבר תצורה". הזירה הבינתחומית: "החתונה". פרויקט הזירה, פסטיבל ישראל: "מרק אהבה". יצירת מוזיקה למיצג "פיתום", לאפליקציה "talking friends". עיבוד, נגינה ותזמור: "בטיפול", "מיתה טובה", "חמש שעות מפריז", "בוקר טוב אדון פידלמן", "שטיסל", "תמרות עשן", "להוציא את הכלב", "לא הבטחתי לך", "איזה מקום נפלא". הוציא אלבום EP עם קרני פוסטל - "רחוק מידי".

זיו וולושין (עיצוב תאורה)

בוגר "סמינר הקיבוצים" בתיאטרון. בין עבודותיו: "פשוטה", אלף לילה, "החוטם" כוכב יאיר, "מר פרסוניאק", "פוסט טראומה", "מונוגמיה", "ארץ חדשה", הסוחר מוונציה, "לא אשנא", "השבועה", "הקמצן", "אלוהים מחכה בתחנה", "חשמלית ושמה תשוקה", "יהוא", "עשר דקות מהבית", "יחסים מסוכנים" (ת. הבימה). "אח אח בום טראח", "סיפורי גילגמש" (זוכה פרס התאורה, פסטיבל חיפה 2003, 2009). "אישה בחולות" (זוכה פרס התאורה, "קיפוד הזהב", 2006), "נשים זרות" (זוכה פרס התאורה, "קיפוד הזהב", 2007) (ת. יפו). "הקסם של אורנה" (ת. אורנה פורת, זוכה פרס תאורן הצגות הילדים). "ערבה" (ת. נוצר, זוכה פרס התאורה, "קיפוד הזהב", 2012). "האסיר מהקומה ה-14" (ת. הקאמרי בשיתוף ת. באר שבע). "היידי", "הכיתה המעופפת", "מלך היהודים", "המכשפה בבית ממול" (תיאטרון המדיטק, זוכה פרס התאורה בפסטיבל חיפה, 2012). "מלאכת החיים", "סיפור ישן חדש" (ת. בית ליסין), "משהו למות בשבילי", "בומרנג", "חמור שכולו תכלת" (ת. חיפה). "החיים בשלוש גרסאות", "המחברת הגדולה", "רודף העפיפונים", "חזות החיות" (ת. גשר). "חבלי משיח", "רק אתמול נולדה", "בין חברים", "רומיאו ויוליה", "גרין מייל", "הרולד ומוד" (ת. באר שבע). באופרה: "דירו ואניס", "הרמאי", "פונדק הרוחות" (אופרה קאמרה).

עמית זמיר (עיצוב תנועה)

מורה לתאטרון מחול, יוצר וכוראוגרף. בוגר בית הספר למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין, הסדנה להכשרת רקדנים בחיפה, בעל תואר ראשון B.Ed בחינוך למחול וסטודנט לתואר שני M.A בהתמחות כוריאוגרפיה. מורה לתאטרון מחול בסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין, מורה ליצירה אישית בבית הספר למשחק ואומנויות הבמה "גודמן" בנגב, מעביר סדנאות בתנועה בארץ ובעולם. זוכה מלגות ע"ש: שוקי מדנס, שוש אביגיל, עדי קאמרי, אורנה בן חורין, קרן שרת ועוד. בין עבודותיו ככוריאוגרף: בת. באר-שבע: "למה לא באת לפני המלחמה?", "בין חברים", "רומיאו ויוליה", "גרין מייל". בת. גשר: "המחברת הגדולה", "רודף העפיפונים", "חוות החיות", "מר ורטיגו". בת. המדייטק: "לא דובים ולא יער". בת. הבימה: "רעל ותחרה", "מישהו שישמור עליי". בת. הקאמרי: "בעל למופת", בסוון דלל: "בובה", "סוסי ים", "בלאנש". בת. פיקולו איטליה: "Miracolo", בת. CRT איטליה: "The Head". בסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין: "המחברת הגדולה", "רודף העפיפונים", "אנה קרנינה", "עד ראייה", "שלוש אחיות", "דרפור", "האישה מן הים", "שרוליק". בסמינר הקיבוצים: "נמר חברבורות", "גאולה", "חתולה", "אומברלו". בגודמן, בית הספר למשחק בנגב: "חוות החיות", "המערה של סלמנקה", "הגלגול" ועוד. כיוצר עבודותיו הוצגו בפסטיבלים רבים: פסטיבל ישראל, "גוונים במחול", "מחול אחר", "מחול לדהט" (סוון דלל), פסטיבל מאסטר קלאס מילאנו איטליה, פסטיבל איסטרופוליטנה פרוג'קט בברטיסלאבה, סלובקיה, פסטיבל תיאטרון של מדינות דרום אמריקה - FITUB, ו - Folkwang Physical Theatre Festival in Deutschland ועוד. יוצר ומפיק "עצמאי" - ערב יצירות מחול.

אורי בוסתן (קרבות במה)

עוסק באמנויות לחימה כ-30 שנה. מתלמידיו של מאסקי האצומי (יפן). מייסד ICQC - שיטת קרב מגע ישראלי. מדריך יחידות אבטחה ממשלתיות ואזרחיות בארץ ובעולם. מורה בסטודיו לאמנויות התיאטרון של יורם לוינשטיין. כוריאוגרף קרבות במה לתיאטרון, טלוויזיה וקולנוע.

אסי אשר (שפה ודיבור)

מלמדת דיבור ושפה ב"בית צבי". לימדה בבית הספר לאמנויות הבמה ב"סמינר הקיבוצים" ובחוג לתיאטרון באוניברסיטת חיפה. השתלמה בסטרטפורד אצל סיסילי בארי (RSC) ובולונדון אצל פטסי רודנברג (RNT). בין עבודותיה: בת. הבימה: "יהוא", "אדיפוס - תיאור מקרה", "חשמלית ושמה תשוקה", "הקמצן", "אדם לא מת סתם", "השבועה", "פרסונה", "הסוחר מוונציה", "קוויאר ועדשים", "שלמה המלך ושלמי הסנדלר", "חברון", "מסילה לדמשק", "יחסים מסוכנים". בת. הקאמרי: "המלט", "היה או לא היה", "המלך ליר", "ריצ'רד ה-II", "ריצ'רד ה-III", "מקבת", "עוץ לי גוץ לי". בת. חיפה: "סיפור פשוט", "המלט", "מקבת". בת. גשר: "סונטת קרויצר", "כולם רוצים להוליווד". בת. הספריה: "ריצ'ארד השני", "קליגולה", "ריצ'ארד השלישי". בת. החאן: "האדרת", "בגידה", "האשליה", "אסתרליין יקירתי". בת. באר שבע: "אילוף הסוררת", "הרבה רעש על לא כלום". באנסמבל עיתים: "הדיבוק", "כישוף".

דן ענבר (שפה ודיבור)

בוגר בית צבי 2000. למד הוראת תיאטרון ובימוי בסמינר הקיבוצים. מורה לעברית, לעבודה על טקסט ולקריאת שירה בבתי ספר למשחק ברחבי הארץ. מלמד עברית לדוברי שפות זרות באולפנים שונים. עוסק בקריינות עבור אתרי אינטרנט ובספרייה המרכזית לעיוורים. בין עבודותיו כמדריך טקסט: "חתונת הדמים", "רומיאו ויוליה" (ת. באר-שבע), "אלקטרה" (ת. הקאמרי), "החוטם", "מסיה דה פורסוניאק" (ת. הבימה), "המחברת הגדולה" (סטודיו יורם לוינשטיין/ת. גשר), "לילות לבנים" (ת. גשר).

גיל פרנק (קוריולונוס)

בוגר בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה "בית צבי", 1987. בת. הבימה: "שניים עשר המושבעים", "רוקדים בלונאסה", "טרטיף", "ביבר הזכוכית", "אדם", "מראה מעל הגשר", "ליל העשרים", "אדיפוס - תיאור מקרה" (קראון/טריסיאס), "יהוא" (יהוא). בת. בית ליסיין: "יתומים", "שח ומט", "וריאציות על נושא מסתורי", "אלטנלנה", "חשמלית ושמה תשוקה", "קיסריה סופ"ש". בת. החאן: "מי תהום". בת. חיפה: "מלאכים באמריקה", "ציפור הנעורים המתוקה", "בני ערובה". בת. הספרייה: "מודליאני", "בשפל". בת. באר שבע: "עקרונות הכתיבה", "ברור כשמש", "קומדיה של טעויות", "בית מלאכה", "מחלת נעורים", "הגולד האחרון". בת. הקאמרי: "סיפור משפחתי", "עולמה של איימי", "גורדה", "המורדים", "הורדוס", "עקר בית", "המלט", "האב", "תרה", "מי מפחד מוירג'יניה וולף?", "האריסטוקרטים", "הילכו שניים יחדיו", "ריצ'רד השני", "מקבת", "חברים של חברים". ת. אנסמבל הרצליה: "צרים". בקולנוע: "אפטר", "עונת הדובדבנים". בטלוויזיה: "המוסד", "לחיי האהבה", "משחק החיים", "מיכאלה", "שתיקת הצופרים", "זינונה". זוכה פרס שחקן השנה 2007 על תפקידו ב"האב". זוכה פרס שחקן השנה 2014 על תפקידו ב"מקבת". זוכה פרס משרד החינוך על תפקיד ז'בוטינסקי ב"הילכו שניים יחדיו".

גילה אלמגור אגמון (וולומניה)

כלת פרס ישראל בקולנוע, 2004. השתלמה במשחק בניו-יורק אצל אוטה האגן ולי שטרסברג.

בין תפקידיה: "אנה פרנק", "ז'אן דארק", "פיטר פן", "לאחר הנפילה" (מגי), "ציד המכשפות" (אליזבת פרוקטור), "שלוש אחיות" (מאשה), "השחף" (נינה), "הכלה וציד הפרפרים", "ועידת פסגה", "הנאהבים" (מינה), "כולם היו בני", "דואט לאחת", "רוחות" (גב' אלווינג), "מאסטר קאלאס" (מריה קאלאס), "מדריאה" (מדריאה), "קדיש לנעמי" (נעמי לוי), מונולוגים מהואגינה, "בית ברנרדה אלבה" (ברנרדה), "ארטון" (באדלה), "הנסיגה ממוסקבה" (אליס), "רכוש נטוש" (טוני בית אריה), "אוגוסט: מחוז אוסייג" (ויולט), "אלוף הבונים" (אלינה), "ביקור הגברת הזקנה" (הגברת קלייר זאכסאנסיאן), "ערי מדבר אחרות" (פולי ואיט), "מירלה אפרת" (מירלה), "נעצר בחצות" (אירמגארד ליטן). השתתפה בקרוב ל-60 סרטים ביניהם: "מצור", "מלכת הכביש", "הבית ברחוב שלוש", "החיים עפ"י אגפא", "הקיץ של אביה", "שחור", "לילסדה", "מינכן", "ידיים קשורות", "3 אמהות", "החוב", "ציפורי חול". בטלוויזיה: "בטיפול", "השיר שלנו", "דני הוליווד", "ילדי ראש הממשלה". זכתה בפרסים: שחקנית השנה בתיאטרון בשנים: 1965, 1967, 1969, 1970, 1973. שחקנית השנה בקולנוע בשנים: 1969, 1971, 1973, 1980. כן זכתה ב"פרס השחקנית הטובה" בפסטיבל הסרטים בשיקגו ובפסטיבל הסרטים באטלנטה לשנת 1969 ובסן פרנסיסקו. זכתה ב"פרס מרגלית", 1985, ב"פרס רובינא", 1988, ופרס "מנורת הכסף" לשחקן הקולנוע המצטיין 1989. זוכת פרס "אשת השנה" בתיאטרון בשנת 2000. הצגת היחיד "הקיץ של אביה", זיכתה אותה בפרס "רובינא". הסרט "הקיץ של אביה" (שותפה להפקה ולתסריט), המבוסס על ספרה, בו היא מופיעה בתפקיד האם, גרף פרסים בינלאומיים, ביניהם: "רב הכסף" בברלין, "שיבולת הזהב" בספרד, "סינה קיד" בהולנד. הסרט "עץ הדומים התפוס" זכה בפרס "ולג'ין 95" בפסטיבל הסרטים בירושלים. עומדת בראש קרן המשאלות של גילה אלמגור, עמותה לרווחת ילדים חולים. על פעילותה זו זכתה באות הנשיא למתנדב לשנת תשנ"ו. פרסמה חמישה ספרים: "הקיץ של אביה" (תורגם ל-18 שפות ובמרץ השנה יצא לאור בסין), "עץ הדומים תפוס", "אלכס לרנר דפי ואני", "ערגה ילדה מן החלומות", "כוכבים יש רק בשמיים". בעלת שלושה תארים ד"ר לשם כבוד מאוניברסיטת ת"א, אוניברסיטת בן גוריון ומכון וייצמן למדע. הייתה חברת מועצת העיר תל אביב, החזיקה את תיק התרבות והאומנות. יומה ועומדת בראש פסטיבל לסרטי ילדים ונוער בסינמטק תל אביב.

אשרת אינגרדשט (וירגיליה)

בוגרת הסטודיו למשחק של יורם לווינשטיין, 2013. זוכת מלגה ע"ש אוהלה הלוי ומלגת "קרן שרת" 2013. בת. הבימה: "השבועה" (לילית/יורד ים), "אלוהים מחכה בתחנה" (אמל), "אבא גוריו" (ויקטורין), "יחסים מסוכנים" (אמילי/ז'ולי). בתיאטרון הפרטי: פסטיגל 2015. בטלוויזיה: Tyrant (הרודן, YES), סדרת הנוער "שכונה" (ערוץ ניקלאודיון). זוכת פרס השחקנית המבטיחה ע"ש אלה דן 2015.

אורי הוכמן (מנניוס, חבר של קוריולונוס)

בוגר הסטודיו בהנהלת ניסן נתיב ובי"ס רימון. שירת בלהקת הנח"ל ובתיאטרון צה"ל. בין תפקידיו: בת. הבימה: "המוות יושב לידי" (המספר), "כתר בראש" (אדוניה), "הקומיקאים" (בן קלארק), "רומנטיקה" (הסניגור), "אנה קרנינה" (סטיבה), "אלינג" (של ביארן), "אוגוסט מחוז אוסייג" (ביל), "ארוחה עם אידיוט" (רופא/שבאל חוקר מס), "פוסט טראומה", "מוריס שימל" (עמוס פופ), "הסוחר מוונציה" (גובו הוקן/הדוכס/תובל), "ליזיסטרטה", "החייל האמיץ שווייק" (כומר), "חיזור גורלי" (גימי), "ז'קו" (המנהל אבירם גאון, פועל במפעל, מלאך, מוביל). בת. הקאמרי: "הסוחר מוונציה" (לורנצו), "דבר מצחיק קרה" (הרו), "שיינדלה" (יוסל), "פעורי פה" (הסריס), "אדון וולף" (זאבי), "קרום" (ברטולדו). בת. גשר: "הנהר" (ואסילי דאניליץ), בת. חיפה: "אירמה לה דוס" (רובר לה דאם). בת. החאן: "אנה גלקתיה" (אסיר), "הנסיכה איבון" (הנסיך פיליפ), "מילה של אהבה" (אחמד), "מלחמה על הבית", "בגידה". בתיאטרונטו: "געגועי לקסינגר". הצגות בידור: "אני עם אשתך גמרתי", "פלפל אל חאפלה".

בטלוויזיה: "תמרות עשן" (אשר מוקד), "ניו יורק" (דוד גושן), "שטיסל" (הרב פוקס), "גאליס" (טיראן), "לתפוס את השמיים" (קובי), "על קצות האצבעות" (מיכה), "טייקאוויי" (רונן), "תיק סגור" (צ'יקו), "אמא ו' (החוקר), "צימרים" (קובי) החצר (הרב שלוסר), "מיכאלה" (דניאל), "מה אתה סח" (עוזי), "הכל דבש" (הבמאי), "בית ספר" (דודו), "פרנקו וספקטור" (אבישי), "סימני שאלה" (עקיבא), "בית המשאלות" (ד"ר הוכשטר), "הבורר" (מוטי קורץ), "עממיות" (דני רהב), "גי'וני ואבירי הגליל" (נושי), "הקלמרים" (יואש), "אשתו של גיורא" (גיורא), "השוטר הטוב" (ג'קי הכירופרקט), "חברות" (צלילי חיבוקי), "מרי" (קובי השכן), "גי'נגי" (פרופסור מקס), "בלתי הפיך" (ד"ר לידר), "נפלת חזק" (שרון אשר), "עקרון ההחלפה" (מז'פ אבולעפיה), בקולנוע: "באמצע הסרט" (אשר), "הפיתוי" (שאול), "קצוות פרומים" (סשה), "רוק בקסבה" (סרן עוזי), "מחכים לסורוקין" (סורוקין), "ההיא שחזרת הביתה" (דודו השכן), "בננות" (יו"ר רשות השידור), "ז'טם מון אמור" (גידי), "הנוער" (מיקי), "דץ הבלץ" (אבא גנבני), "ארבע על ארבע" (דובי). בימוי: בצוותא: "הקרפדים" (פרס הפרינג'), "סמולרצ'יק", "שטויות", "פקידים", "ראיון עבודה" (פרס ראשון בפסטיבל תיאטרון קצר). בת. הסימטה: "צ'יקו ומיקו" (זוכת פרס "קיפוד הזהב" 2016). בפסטיבל עכו 2006: "הזירה" (ציון לשבח), "תיאטרונטו" 2006: "עד אפס מקום" (ציון לשבח), פסטיבל הצגות ילדים בחיפה 2006: "סברס" (מקום ראשון). זוכה פרס רוזנבלום לשנת 1999.

מיקי פלג-רוטשטיין (סיסיניה)

בוגרת "בית צבי", 1993. בין תפקידיה: בת. הבימה: "קרוב יותר", "בית ברנרדה אלבה", "המכשפה", "סוניה מושקט", "משרתם של שני אדונים", "אנטיגונה", "משוגעת", "אוגוסט: מחוז אוסייג", "מוריס שימל", "פוסט טראומה", "שרי מלחמה", "הכיתה שלנו" (בשיתוף ת. הקאמרי), "חשמלית ושמה תשוקה", "ז'קו" בת. בית ליסין: "פילומנה", "המלך", "הרולד ומוד", "כחול בווער". בת. באר שבע: "ירח שחור", "הנשים הפיניקיות", "הלך קלר". בת. חיפה: "צידי המכשפות". בת. תמונע: "אלוורה". בת. הספריה: "גיגי", "ביירות". בטלוויזיה: "גירושים נפלאים", "ילדות רעות", "צעדים ראשונים". בקולנוע: "מסוכנת", "צללת", "71 מטר מרובע". "פשוטה", הצגת היחיד פרי עטה, היא זוכת פסטיבל "תיאטרונטו", 2007 ופסטיבל "תספיס" בקיל, גרמניה, 2008. ההצגה השתתפה בפסטיבלים בינלאומיים בטייפה, קיל, פארמה, בוקרשט, מוסקבה. זוכת פרס התיאטרון לשחקנית המשנה לשנת 2009 על תפקידה ב"משוגעת". זוכת פרס שחקנית השנה ע"ש שמוליק סגל מטעם תיאטרון "הבימה".

רוי מילר (קומיניוס)

בוגר הסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין, 2007. זוכה מלגת קרן שושהיים, קרן ארנה בן חורין, וקרן עדי קאמרי. בין תפקידיה: בת. הבימה: "השחקן", "דור שלישי", "מסילה לדמשק", "פוסט טראומה", "לרקוד ולעוף", "קוויאר ועדשים", "הסוחר מוונציה", "אם הבית", "הדה גאבלר", "ונוס בפרוזה", "הכיתה שלנו" (בשיתוף ת. הקאמרי), "פאניקה" (רובר), "מה עושים עם ג'ני" (וולטר). בת. החאן: "גברים". בת. תמונע: "חלום ליל קיץ". בת. המעבדה: "רומיאו ויוליה". בת. המדיטק: "קרשינדו ואני". בקולנוע: "התגנבות יחידים", "הרקיע החמישי", "שקופים", "בשר תותחים", "טלוויזיה: "העוקץ", "האופה מברלין", "פוקסטרוט" בטלוויזיה: "המרכז", "החברים של נאור", "עם סגולה", "המרכז", "נויורק", "רמזור", "עממיות", "100", "הכל שפיט", "בני ערובה".

רותם קינן (ברוטוס)

בוגר הסטודיו למשחק ניסן נתיב תל אביב, 2005. זוכה מלגת "קרן שרת" 2003. מייסד, כותב ושחקן באנסמבל "ציפורלה". בין תפקידיו בתיאטרון: "נעצר בחצות" "חשמלית ושמה תשוקה", "הכיתה שלנו", "היום שלפני היום האחרון", "המלך ליר", "חברון", "גדר", "ילדי הנרות". בקולנוע: "מי מפחד מהזאב הרע", "ההתחלפות", "חיותה וברל", "שושנה חלוץ מרכזי", "סיפור על אהבה וחושך". בטלוויזיה: "ילדי ראש הממשלה", "אחת אפס אפס", "מסודרים", "רמזור". בימוי לתיאטרון: "קרית כמעט" (סטודיו ניסן נתיב), "גוש לך" (צוותא), "כלומניקית" (פסטיבל תאטרונטו 2011), "אגממנון" (ת. הסמטה), "צפירה" (פסטיבל תיאטרון קצר) ועוד. תרגום לתיאטרון: "קריית כמעט", "מדליה להארי". משנת 2014 משמש כמנהל אמנותי של פסטיבל "תיאטרון קצר" בצוותא. זוכה פרס השחקן הטוב ביותר בפסטיבל הסרטים חיפה, 2011. זוכה מלגת אלי ליאון לשחקן מבטיח בתיאטרון הבימה 2015.

אלכס קרול (אופידיוס)

שחקן ומוסיקאי. בוגר הסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין, 2012. בין תפקידיו. בת. הבימה: "אדיפוס - תיאור מקרה" (אדיפוס), "הכחה שלנו" (רישק, בשיתוף ת. הקאמרי), "אדם לא מת סתם" (יאשק לייב). "שרוליק" (ת. הקאמרי בשיתוף יורם לוינשטיין). ת. באר שבע: "הכל אודות חווה", "המערה של סלמנקה". "מומו" (ת. המדיטק), "הכבש ה - 16" (ת. ארצי לנוער), "דלתות" (גיים מוריסון, צוותא בשיתוף יורם לוינשטיין). בחו"ל: פסטיבל התיאטרון של בלומנאו, ברזיל 2012: "דונה פלור נשואה לשניים" (ואדיניו, בימוי עירד רובינשטיין). OLIVE FESTIVAL, במילאנו, איטליה: מחזמר בהשתתפותו שאותו גם הלחין. מאסטר קלאס עם הבמאי הרוסי לב דודין ונבחרי המורים של האקדמיה למשחק בסנט פטרסבורג. בטלוויזיה: "תאג"ד" (סדרה חדשה ב"יס") "זגורי אימפריה" (עונה 2-1), "יום האם". בקולנוע: "קאפו בירושלים" (בבימויו של בני ברבש). מופיע ברחבי הארץ עם המופע "לא מפסיק לחלום" המורכב משירים שכתב והלחין. זוכה מילגת חבי סנור-משפחת לנדסברג לשחקן מבטיח.

שחר רז (אזרח)

בוגר "בית צבי", 2008. זוכה מלגה ע"ש צבי קליר על הצטיינות בלימודים. בת. הבימה: "בראבו - שרים 90", "הקומקום והמטאטא", "אילתורינה", "החוטם", "מסייה דה פורטוניאק", "ארץ חדשה", "מסילה לדמשק", "ביקור הגברת הזקנה", "אדם לא מת סתם" (הקברן), "השבועה", "הקמצן" (אדון ז'אק), "הסוחר מוונציה" (מלך מרוקו), "אלוהים מחכה בתחנה", "אבא גוריו" (המספר), "נעצר בחצות", "מה עושים עם ג'ני". ת. תמונע: "התקלה" (אלברט טראפס). בא. תל אביב: "חתונת הדמים" (לאונרדו).

בן יוסיפוביץ' (אזרח)

גדל והתחנך ב"בימת הנוער העירונית" ברחובות. בוגר בהצטיינות של התיכון הארצי לאמנויות ע"ש תלמה ילין, 2008. בוגר לימודי משחק בבית הספר לאמנויות הבמה "סמינר הקיבוצים", 2015. זוכה ערבי מלגות במסגרת לימודיו ובפרס ראשון בתחרות ארצית ע"ש ספי ריבלין ז"ל. בין תפקידיו: בת. הבימה: "ז'קר", "המלט" (המלט), "נמר חברבורות" (פינק), "אהבתי הראשונה".

נועם פרנק (בנו של קוריולנוס)

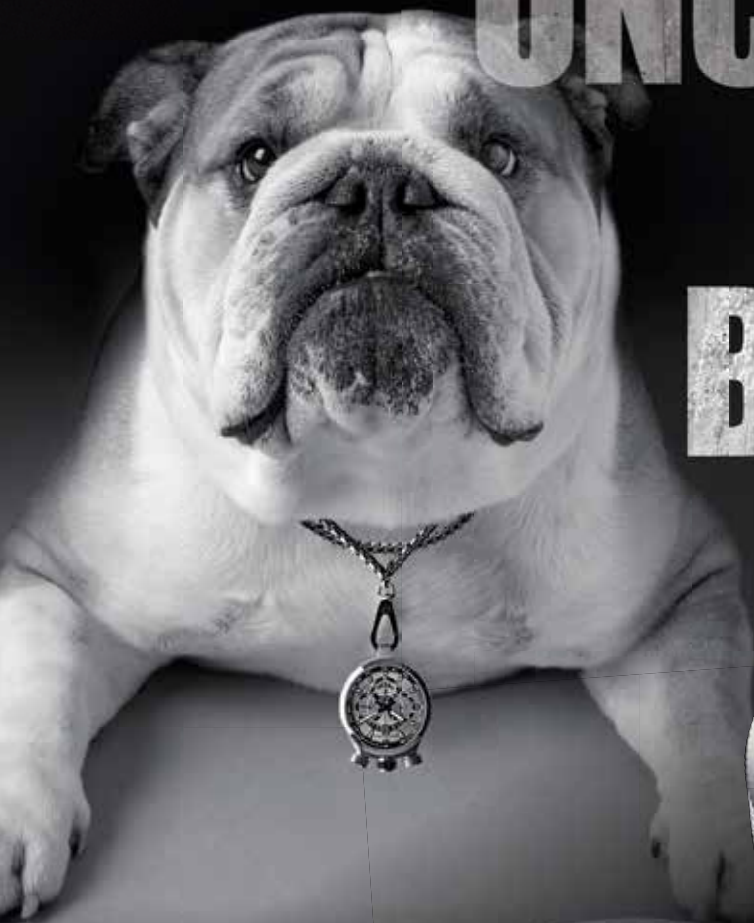
תלמיד כיתה ו' בבית ספר לאמנויות. בין תפקידיו: בתיאטרון: "מסעות אודיסאוס" (ת. גשר). בטלוויזיה: "דן ומולי", "גינגי", "ילדי ראש הממשלה". בקולנוע: "להציל את נטע".

לירון צ'יקוטאי (בנו של קוריולנוס)

נולד ב 12.9.03. בשש השנים האחרונות לומד משחק ותיאטרון בחוגים שונים, מהן 4 שנים בסדנאות אורנה פורת. שיחק בתפקידים ראשיים במחזמר "המלך ואני" בהפקת עורך פלדמן בע"מ, ובהצגת הילדים "מסעות אודיסאוס" בתיאטרון גשר.

UNCHAIN THE BEAST

EB

BOMBERG

BOLT-68
SWISS MADE

THE BOLT-68 COLLECTION INCLUDES THE CHAIN AND MEDALLION FOR TURNING YOUR EXCLUSIVE TIMEPIECE INTO A DISRUPTIVE POCKET WATCH

euro-asia
EURO-ASIA GROUP
— since 1977 —

ארו-אסיה יבואנים בלעדיים שדרות שאול המלך 1 תל-אביב טל. 03-6857520 | www.euro-asia.co.il
ובחנייות השעונים והתכשיטים המובחרות

WWW.BOMBERG.CH • FOLLOW US ON

מועצת הנאמנים של התיאטרון | יו"ר: אדריאן הרשקוביץ
פרופ' מירה זכאי, יוכי דביר, דוד סיני, עמירה דותן
דירקטוריון הבימה | יו"ר: נורית דאבוש | סגן יו"ר: בן עמי עינב
אסתי אפלבוים פולני, אמנון דיק, יוסי שחק
מנכ"ל: אודליה פרידמן | **מנהל אמותי:** אילן רון | **סמנכ"ל: בני צרפתי**

במאי בית וחבר הנהלה אמותית: חנן שניר, משה קפטן
מנהלת מחלקה אמותית ומלחקה: רות טון-מנדלסון
מנהל כספים: יגאל ספיבק
מנהלת פיתוח עסקי וגיוס משאבים: יונית וייס
מנהל רכש, פרסום וע. מנכ"ל: יניב איתן

שחקני התיאטרון:

אקי אבני, אורי אברהמי, אלינור אהרון, נירית אהרוני-שוויצר, עודד אהרליך, ג'סיקה אזון, טלי אורן, תמר אילנאי, דורון אורן, אושרת אינגדשט, גורג'י אסכנדר, אניטל אלבחר, נצר אלוני, אביב אלוש, גילה אלמגור, אהרון אלמגור, רותית אפל, נעמה ארמון, דפנה ארמון, אורי בנאי, אורי בדר, עמוס בוארון, רותם בלוטניק, ריקי בליך, עירית בנדק, שמיל בן-ארי, טליה בן-מזי"א, שמחה ברבישו, שלומי ברטונוב, עידו ברטל, שריידי גבארין, דוית גביש, מרים גבריאלי, רינת גולדמן, שושה גורן, גלית גיאת, לאה גלפשטיין, אשוח גספריאן, אילנית גרשון, תומר דהן, גבי אוהד-זוד, יבגניה דודינה, יואב דונט, נתן דנטר, רן דנקר, אורי הוכמן, רוברט הניג, דור הררי, אמנון וולף, דניאל ורטהיים, גיא זוז-ארץ, ניר זליחובסקי, אורן חבוט, ענת חידד, סגי חזמה-פריצקר, ענת טוביה, דנה ידלן, לירון יואלי, רזיה ישראלי, איציק כהן, יעקב כהן, שמואל כהן, שמעון כהן, שני כהן, מיכאל כורש, לילך כספי, אדם להב, מוטי לוגסי, לירון לוי, אמיר לוי, אילן ליבוביץ, רותי לנדאו, קובי מאור, תות מולאור, הראל מורד, רוי מילר, רינת מטטוב, ראודה מן סוליומן, מאיה מעוז, שפי מרציאנו, ערן חגי נויברג, אלון נוימן, לואי נופי, נעמה נחום, דוריס נמוני, דניאל סבג, שחף סגל, עמי סמולרצ'יק, גאסן עבאס, גורמן עיסא, דורון עמית, רוברטו פולק, רובי פורת-שובל, אסנת פינשמן, מיקי פלג, אלינור פלקסמן, גיל פרנק, פני קדרון, אבי קושניר, דבורה קידר, רותם קינן, טל קלאו, לייא קניג, טטיאנה קנליס-אוליר, גיל קפטן, רועי קקון, אלכס קרול, נתן רביץ, ארז רב, איילת רובינסון, אורנה חטברג, שחר רז, דור רייב, דב רייזר, פולי רשף, יגאל שדה, נגה שחר, ניר שיבר, קארין שיפרין, אייל שכטר, הילה שלו, יובל שלומוביץ, תומר שרון, נלי תגר, יפה תוסיה-כהן

השחקנים הוותיקים:

יהודה אפרוני, ישראל בידרמן, שלמה בר שביט, רולף ברין, מרים זוהר, שמואל עצמון, פנינה פרח, דליה פרידלנד, אלכס פלג

מנהלה:

מנהלת לשכת מנכ"ל: עינת שחם-יעקבי
מנהלת כוח-אדם: שוש בן-דוד
פקידת כוח-אדם: שני חנן

אחזקה:

מנהל הבית: חיים אמויאל
חשמלאי הבית: סלומון עובדיה
מרכיזה: טלי דובינסקי, רות כהן, יעלה סגל
ס. מנהל מחלקת סדרנים: עמית אופנר, יוסי דיל סדרן
אחראי: נתי חכים, בועז וולנשטיין
מעין גורדון, מיכל רוזמן, קרן שני, טל ייגר, אסי אלגרסי, מיכל חזנפלד
עוזרת חשב: נגה כהן

אחראית מחלקת כספים:

אורית מושקוביץ
מח' כספים: יפה אסרף, תקוה גחפי, קרן קורקוס

הנהלת חשבונות:

מנהלת חשבונות ראשית: שרה שדה
מנהלת מדור שוכר: אסתי גולדשטיין

מחלקת שיווק:

מנהלת מכירות: חתונה קפינס
עוזרת למנהלת מכירות: ענת נתן
מחלקת שיווק חוץ ואירועים:
מנהל: איתן אדר, ירדן רבינוביץ-יצחק
מנהל מחלקה חינוכית: אבי קלמה
שיווק פרויקטים ומכירה לקבוצות:
רויטל בן צור, ג'ו קראוזר, שיר סיני
מנהל מחלקת שירות לקוחות-מנויים:
אילן וולשטיין

מנהלי משמרת: שני לוי, אבירן טוניס
קופאים: שי בכר, שירלי כהן, רותם נבון, רותית פרידמן,

מחלקת הפקות:

מנהלת מחלקת הפקות: רויטל שקורי
מנהלי הצגות: מיכל אייזיק, אשירית טרבלסי, דנה כץ-נעמן, חגית נמרודי, קארין סיגל, נועה ענתות, יעל פורת, דנה פלסר, דקלה פרבר, כנרת צור, דבורי ריס, עדו שנון

מחלקות הבמה:

מנהל מחלקות הבמה: מאיר אלון
מנהל ייצור: איתן סיביליה
עוזר למנהל מח' במה: אורן חדידה
מחלקת במה: שמואל בושארי, גידי בלילתי, יוסי ברכה, משה דוד, טל זוהר, יצחק חיים, ניקי לוי, דוד מלכה, דרור מנדלסון, גיא פיילר, יוסי דבת, קונסטנטין מרקובאנו, מיכאל רוקובסקי, יוסף שרייבר, סלימאן שתאת
נגר: רוני סלם

מחלקת תאורה: יורק ארוושר, ליעוז זגין, דימיטרי חייט, ראובן יצחק, דימיטרי ירשקין, ליאור לוי, רונן צור, יוסי רווח, חזי שלמה

עוזר למנהל מחלקת תאורה: איתן ממה

מנהל מחלקת קול ווידאו: אריק אביגדור

סגן מנהל: ליאונד פול
תפעול קול: לאון פרל, אוהד ורסנו, אסאה דולגוב, מנור דוידיאן, שי זר, דני זודקוביץ, דפנה ביאליסטוק, יהונדב גילת, גדי יער, רומן סורקין, טליק אדיר

מנהלת מחלקת ייצור אבזרים:

טלי זליגמן-סטוקרמר
מחלקת אבזרים: יוטילי רוזנפנט
מעצבת ומנהלת מחלקת פיאות:

אסנת שגיא

פיאניות: עירית אבידן, אווה אוסנה, ליאת אמיר, עינב וינשטיין-קרן, נדיה סמורגון, קוסטי צ'באנה, לילך שם טוב

מנהלת תפורה: ילנה קלריך

תפירה: ואדים לוי, לודמילה קוזלוב

מנהלת תפעול אבזרים ותלבושות:

אפרת כהן

מחלקת תפעול אבזרים ותלבושות:

אינה אבגוסטוביביץ, עופרה אדרי, נועה אתגר, בר בן אהרון, אלה בקר, נועה בקר, מיירי ברכה, מרימנה גרשמן, נועה דותן, אידאה יינר, אורטל כהן, רותית מאק, ג'טה מילר, אביטל פלג, אברהם פפ, רחל צמח, אלכס קוכמן, מיכל רואף, ילנה שניר

אחראי ארכיון: רמי סמו

ארכיון הבימה פתוח לקהל

א' 10:00-12:00, ג' 10:00-14:00, ה' 14:00-18:00
טלפון: 03-5266720

מייל: archive@habima.org.il

להצגה "קוריוולנוס"
מנהל במה: גידי בלילתי | סגן מנהל במה: זוהר טל
תפעול תאורה: דימה חייט | תפעול תלבושות: עפרה אדרי, ויקטוריה רוסובסקי
תפעול סאונד: רועי חוביאן/דני זודקביץ' | תפעול פאות ואיפור: אסנת שגיא

אגודת ידידי הבימה

אגודת ידידי הבימה תומכת בפרויקטים מיוחדים ושותפה בעשייה התרבותית והחברתית-קהילתית של התיאטרון. אנו, באגודת הידידים של התיאטרון הלאומי, גאים להיות חלק מהווייה שאינה מפסיקה להתחדש, גם בגוף – המשכן המחודש של התיאטרון וגם בנפש – טיפוח ושכלול היצירה והשפה האמנותית. אגודת הידידים של תיאטרון הבימה, שמה לה למטרה לפתח את היצירה התיאטרונית ולאפשר לקהל צעיר, הן במרכז והן בפריפריה, ללמוד ולחוות, באופן בלתי אמצעי, את קסמה של אמנות התיאטרון. אגודת הידידים מכירה גם בחשיבות הדיאלוג עם מדינות שונות בעולם ועל כן מסייעת לתיאטרון, כחבר בארגון תיאטרוני אירופה המכובד, ה-UTE, בנסיעותיו לחו"ל ובחשיפת היצירה הישראלית בתיאטרונים רבים בעולם ופיתוח הדיאלוג עם יוצרים ואנשי תיאטרון ממדינות שונות.

יו"ר אגודת ידידי התיאטרון הלאומי הבימה: עו"ד, ציפי רובין

חברי הנהלה:

ארליך גל, הראל אורה, חיימוביץ חנית
לנדאו ליאורה, רביד נאווה
רוזנברג ריקי - גזברית כבוד, יעל רב הון
מייסדת ונשיאת כבוד: גולדנברג אורה
מזכ"ל: כהן פולין

ידידים הבימה

<p>פדרמן ליאורה ומיכאל פישמן טובה ואליעזר פלדמן איה וזאב פלידברג מייק פרופר אתי וגד פרייס גורית קונדה אפרים וציפי קרן מיקה רוני קריב נילי רב חן רפי רב-הון יעל רביד נאווה ואברהם רהב רני והילה רובין ציפי ופנחס רובינשטיין מיכל ומאיר שמגר רוזנברג ריקי ריס איטה רפפורט עירית שוסטר דליה שטראוס בן דרור רעיה שפיגלר חותי שקד שושנה וישעיהו שקד חיה רות לבהר שרון</p>	<p>ים שחור נעמי ומנחם ירון צילה כהן אלי ואיילה כהן פיני ופנינית כרמל שוש ליאון אמנון ומלכה לבנטל חיייה ליתן רחל ודוד לוי גיטה ליבאי דוד לנדאו ליאורה ואלי לנדסברג דיתי ואלכס לסט רותי וגבי מטלון מוריאל וענת מיתר עפרה ואלי אפשטיין מלמד אלדד ודליה מנדלוביץ ניר נמרודי עופר ורוית נתנאל ענני ועוזי סגול טובה וסמי סטיבה אורה ואיתן סמית רלי סדן שמחה עומר טל עופר רותי עזריאלנט איה</p>	<p>ברק אהרון ואליקה ברטפלד אסי גבריאלי עדנה גולדנברג אורה גור אלן גיגר מיכה ושרה גלר אתי ואהוד גרינשטיין עדנה גרנות נעמי ויוסי דנקנר אורלי ונוחי הורביץ דליה הירש תמי הראל אביקס ואורה המבורגר יאיר ואילנה וילנר חגית זמיר רינה ויצחק זרניצקי אורה ויוסי זוגלובק מרים זיידנברג אמנון חיימוביץ חנית חכמי קנפר ניצה חכמי יוסף דוד חנן אריה ופסיה טייק עירונה טייק יהודית וד'ר הנרי טלר גדעון</p>	<p>אבינן בריר ברוריה וד'ר אברהם בריר אדלר חנית וראובן אהובי יגאל אור תיאודור אחיטוב אורינבוסקי ארזה אפרת צבי ודורה אונגר יעל ורמי איזקסון אירית אילין שרה אלאלוף שרה אלאלוף אילנה וג'קי אלחנני איטה אלקון עידית אלרוזי חנית שלמה אליהו אקרשטיין סטפני וגוורא ארליך גל ומישל ארליך מירה וגוורא ארקין חוריס ומורי בארינבוים צביקה ונטלי בלומנטל נעמי בנק לאומי בנק הפועלים בהר יוסי ועירית בר ריבה וצבי בר שלמה</p>
---	---	---	--

התיאטרון הלאומי הבימה מציג עונה של תיאטרון איכותי, עשיר וסוחף

פרטואר הבימה | כי יש גאטרון, ויש הבימה! | ההצלחות הממשיכות

הקמצן

מאת מולייר
נוסח עברי: אלי ביזאווי
בימוי: אילן רונן

אדיפוס - תאור מקרה

מאת סופוקלס
נוסח הצגה ובימוי: חנן שניר

גברית הנאוה

מחזה ופזמונים אלן ג'יי לרנר
מוסיקה: פרדריק לאו
בימוי: משה קפטן

חשמלית ושמה תשוקה

מאת טנסי ויליאמס
בימוי: אילן רונן

הסוחר מוונציה

מאת ויליאם שייקספיר
בימוי: אילן רונן

פתאום הגיע סתיו

מאת אריק קובל
בימוי: איציק ויינגרטן

הכיתה שלנו

מאת טדיאוש סלובודז'אנק
בימוי: חנן שניר
בשיתוף התיאטרון הקאמרי

בוסתן ספרדי

מאת יצחק נבון | בימוי: צדי צרפתי

משה טוב

מאת איליין מרפי
בימוי: רועי הורוביץ

אלוהים מחכה בתחנה

מאת מאיה ערד
בימוי: שי פיטובסקי

ארץ חדשה

מאת שי פיטובסקי ושחר פנקס
בימוי: שי פיטובסקי

קורילונס

מאת ויליאם שייקספיר
בימוי: עידר רובינשטיין

פליישר

מאת יגאל אבן אור
בימוי: משה קפטן

אשה בורחת מבשורה

עפ"י ספרו של דויד גרוסמן
מאת חנן שניר ובבימויו

מה עושים עם ג'ני?

מאת ד.ר. ויילד
בימוי: הלל מיטלפונקט

יחסים מסוכנים

מאת כריסטופר המפטון
בימוי: אילן רונן

ז'קו

מאת אילן חצור | בימוי: איציק ויינגרטן

אוויטה המחזמר

מאת טים רייס ואנדרו לוייד וובר
בימוי: משה קפטן

הבן הטוב

מאת שי גולדן
בימוי: איציק ויינגרטן

יהוא

מאת גלעד עברון
בימוי: אילן רונן

נעצר בחצות

מאת מארק הייהרסט
בימוי: משה קפטן

משפחה עליזה

מאת רון קלארק וסם בובריק
בימוי: נתן דטנר

עשר דקות מהבית

מאת מאיה ערד
בימוי: שי פיטובסקי

סיפור פשוט

עפ"י ספרו של ש"י עגנון
מאת שחר פנקס | בימוי: שיר גולדברג

לבד בברלין

עפ"י ספרו של האנס פאלדה
מאת שחר פנקס | בימוי: אילן רונן

המאהבת ה-9

מאת יהושע סובול
בימוי: משה קפטן

הילד חולם

מאת חנוך לוין
בימוי: עמרי ניצן

עקומים

מאת מרטין שרמן
בימוי: משה קפטן

אין לך Cal?
חבל...

מה שטוב בקיבוץ

ללקוחות Cal מגיע רק טוב

חדש!

תשלום והטבות במסעדות ישירות מהנייד

■ חיפוש מסעדות ■ הזמנת מקום ■ ניווט ■ הטבות קבועות ומשתנות

הורידו עכשיו את אפליקציית ארנק Cal4U

כל מה שטוב בשבילי, עכשיו גם בנייד

פירוט עסקות
וחיובים

ניהול
המסמכים
שלי

לקיחת הלואה

הטבות בארץ
ובח"ל

תשלום והטבות
במסעדות

חפשו אותנו ב-

בכפוף לתקנון Cal4U

הרות ושפה ורד מוסטון

מגלים חיים מלאים בהנאה ותוכן. עד 120.

זה הזמן להתעורר בכל בוקר בבית מאיר פנים ומשפחתי, עשיר בתוכן, להצטרף לקהילה איכותית, עם אנשים כמוכם. לחיות את החיים במלואם. רשת עד 120 מזמינה אתכם ליהנות מחיי חברה ותרבות עשירים, מכל מה שעושה את החיים למלאים ומרגשים: טיולים, חוגים הרצאות וסרטים, מסעדה, בריכה וחדר כושר, מכון פיזיותרפיה ושירותי בריאות מתקדמים.

רשת בתי מגורים
לגיל השלישי

נשמח לספר לכם יותר.

www.ad-120.co.il | *6120

רשת בתי מגורים לגיל השלישי • הבית בראשון לציון • הבית בהוד השרון • הבית בתל אביב